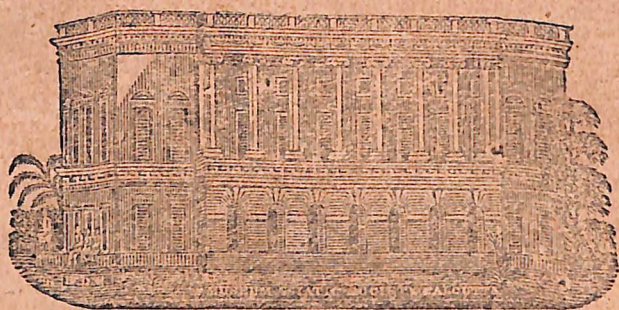

BIBLIOTHECA INDICA
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES No, 165.

THE
MUNTAKHAB AL-LUBÁB
OF

KHÁFÍ KHÁN.

EDITED BY

MAULAVÍ KABÍR AL-DÍN AHMAD.

PART I.

FASCICULUS VIII.

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS.

CALCUTTA:

1869.

BIBLIOTHECA INDICA
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

THE
MUNTAKHAB AL-LUBÁB
OF

KHÁFÍ KHAN.

EDITED BY

MAULAVÍ KABÍR AL-DÍN AHMAD.

PART I.

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS.

CALCUTTA :

1869

MEMO.

The Preface to this work including a brief sketch, of the Author's life, and some notice of his History will appear in the end of 2nd part.

حصه اول

منتخب اللباب

تصنیف

محمد هاشم خان المخاطب به خانی خان نظام الملکی

در

احوال سلاطین تیموریه که در هندوستان

سلطنت کردند

باهتمام

اشیاتک موسیقی بنگاله

بتصحیح

مولوی کبیرالدین احمد و مولوی غلام قادر

در

کالج پریس

بکارپردازی منشی کرامت حسین طبع شد

کلکتہ سنہ ۱۸۶۹ ع

فهرست خصه اول کتاب منتخب الباب

۱	حمد و نعت
ایضا	دیباجه
۲	مقدمه در ذکر نسب سلاطین تیموریه
۴	ذکر معز خان
۷	ذکر ملکه الغنقوا و شیوع آفتاب پیرستنی در ترکان
۹	ذکر چینگیز خان
۱۳	ذکر امیر تیمور صاحب قران
۱۴	ذکر اولاد تیمور
۲۱	ذکر سلطنت فردوس مکانی محمد بابر پادشاه
۳۵	ذکر وفات مہرنگار خانم مادر محمد بابر پادشاه
۳۷	ذکر تولد شاهزاده همایون
۴۵	ذکر لشکر کشی بابر پادشاه بر هندوستان
۴۶	حملة اول و دوم و سوم بر هند
۴۷	حملة چهارم بر هند

- ۴۹ حمله پنجم و مصاف کردن با ابراهیم لودی
- ۵۲ ذکر فتح دهلی و کشته شدن ابراهیم شاه
- ۵۴ جنگ کردن بابر شاه با رانای سانکا و راجه چتور
- ۶۴ .. ذکر آمدن خواند میر صاحب حبیب السیر در هند
- ایضا ذکر وفات بابر بادشاه
- ذکر سلطنت محمد همایون بادشاه از اول جلوس تازفتن ایران
- نزد شاه طهماسب صفوی از تسلط شیرخان افغان و
- ۷۰ مراجعت نمودن بمقصود
- ۷۲ .. کیفیت محاربه همایون شاه با سلطان بهادر گجراتی
- ۸۰ فوج کشی همایون شاه بر بدگاله
- ۸۷ ذکر سلطنت فرید خان سورکه آخر مخاطب بشیر شاه شد
- ۱۰۰ جنگ کردن شیر شاه با راجه مالدیو راجه مازوا
- ۱۰۱ .. لشکر کشی شیر شاه بر قلعه چتور و وفات شیر شاه
- ۱۰۳ ذکر سلطنت اسلام شاه عرف سلیم شاه
- ۱۰۷ ذکر سلطنت مبارز خان عادل شاه عرف عدلی
- ۱۱۳ ذکر سلطنت سکندر شاه سور
- ذکر متوجه شدن محمد همایون بادشاه بعد از هزیمت یافتن
- از افغانان از نفاق انگریزی برادران و رفتن طرف ایران
- ۱۱۵ نزد زبده دودمان مصطفوی شاه طهماسب صفوی
- ذکر مراجعت همان بادشاه طرف هندوستان و گرفتن ان از
- ۱۲۲ دست افغانان
- ۱۲۷ ذکر سلطنت محمد اکبر بادشاه

۱۹۹	بغاوت یانگار میرزا در کشمیر
۱۹۹	خبر کشته شدن مظفر خان والی گجرات
۱۹۷	فتح آریسه و دیگر بعضی نواح بنگاله
ایضا	نقل قول عبدالقادر بدوانی در حق محمد اکبر بادشاه
۲۰۴	رمیدن میرزا رستم صفوی بخد مت اکبر بادشاه
ایضا	رفتن خانخانان و شاهزاده دانیال برای تسخیر دکن
						مراجعت خانخانان از دکن و مقرر شدن یوسف خان
۲۱۲	مشهدی و ابوالفضل دران مهم
۲۱۳	باز رفتن خانخانان برای نظم دکن و فتح قلعه احمد نگر
۲۱۹	ذکر بغاوت نمودن شهزاده سلیم یعنی جهانگیر بن اکبر بادشاه
۲۲۳	ذکر کشته شدن ابوالفضل
۲۲۸	ذکر وفات مادر اکبر بادشاه
۲۳۲	ذکر وفات شاهزاده دانیال
ایضا	ذکر وفات محمد اکبر بادشاه
۲۳۷	ذکر تاریخ نظامی و تاریخ فرشته
ایضا	قهرمت منصبداران عهد اکبری
۲۳۹	ذکر شیخ سلیم سیکری
ایضا	ذکر شیخ عبدالحق دهلوی
۲۴۰	ذکر خواجه باقی بالله
ایضا	ذکر ملا عبدالله سلطان پوری
۲۴۱	ذکر عرفی شیرازی
ایضا	ذکر شیخ مبارک ناگوری

- ۴۴۲ ذکر میر فتح الله شیرازی
 ایضا ذکر ملا عراقی مشهدی ..
 ایضا ذکر قاسم کاهی ..
 ایضا ذکر سید محمد جاسه باف ..
 ایضا ذکر میر حیدر معنائی ..
 ۲۴۳ ذکر متروکات محمد اکبر بادشاه وقت وفات
 ۲۴۴ ذکر سلطنت ابوالمظفر نورالدین محمد جهانگیر بادشاه
 ۲۴۵ ذکر ولادت محمد جهانگیر پادشاه
 ۲۴۶ ذکر کتب که در احوال جهانگیر پادشاه تالیف شده
 ۲۴۷ ذکر بغارت خسرو ..
 ۲۴۸ ذکر گرفتار شدن خسرو و بسیاست رسیدن همهرهان وی
 ۲۴۹ بیان رسم دادن خطاب
 تاخت آوردن حصن خان شاملو حاکم هرات بر قندهار و
 ۲۵۰ برخاسته رفتن او از حکم شاه عباس
 ۲۵۱ ذکر استعمال لفظ صوبه دار برای عمال
 ایضا قصه خان اعظم میرزا عزیز کوکه
 ۲۵۲ تدبیر بیرون کردن خسرو از قید
 ۲۵۳ ذکر گنجدائی جهانگیر پادشاه با دختر قاسم خان عرب
 ۲۵۴ حکم عنایت نمودن فقاره تامنصب سه هزار و پانصدی
 ۲۵۵ احوال نور جهان بیگم ..
 ۲۵۶ سکه زدن بنام نور جهان بیگم ..
 ۲۵۷ ذکر تمنعای جهانگیری که به اراکین سلطنت داده شد

- ۲۷۲ انجمن عطر جهانگیری
- ۲۷۳ ذکر رسیدن سر عثمان خان از بنگاله
- ۲۸۰ ذکر اجازت نواختن نقاره باعتماد الدوله
- ۲۸۱ ذکر تولد دارا شکوه پسر شاهجهان
- ۲۸۲ ذکر فتح یافتن شهنواز خان بر عنبر
- ۲۸۶ ذکر تولد محمد شجاع پسر شاهزاده شاهجهان
- عزل عبد الله خان صوبه دار احمد آباد بجزم اهانت
- ۲۸۶ اخبار نوبس
- ایضا ویا و طاعون عظیم
- ۲۸۸ عزایت شدن خطاب شاه بشاهزاده خرم یعنی شاهجهان
- ۲۸۹ شکار شدن شیر از دست نورجهان و رانی کلان
- ۲۹۸ وفات شهنواز خان
- ایضا حکم تعمیر مساجد و سرای پخته و چاه و غیره در هر منزل
- ۳۰۱ نزول بادشاه مع نورجهان بیگم بخیمه معتمد خان
- ایضا بغاوت راجه کشتوار و چکان کشمیر و بیان احوال کشمیریان
- ۳۰۴ باز بغاوت کردن عنبر حبشی
- ۳۰۸ نقلی عجیب منقول از جهانگیر نامه
- ۳۱۲ نقل بازیگران بنگاله
- ۳۱۳ نقل عشق فقیری بر زن هندوئی
- ۳۱۴ خبر یورش دزدیان بر مالوا و تنبیه ایشان
- خبر مرض اعتماد الدوله پدر نورجهان بیگم و رفتن بادشاه
- ۳۲۵ بعیادت او و وفات اعتماد الدوله

- یورش شاه ایران بر قندهار ۳۲۷
- مناقشه نور جهان بیگم با شاهجهان و برپا شدن فساد عظیم ۳۲۸
- بغاوت شاهجهان و فوج کشی او بر جهانگیر بادشاه ۳۳۵
- احوال قلعه رهنداس بنگاله ۳۴۴
- سوانحات دکن ۳۴۷
- احوال سلطان پرویز که بتعاقب شاهجهان رفته ۳۵۰
- قید کردن مهابت خان جهانگیر بادشا را ۳۵۸
- ذکر تدابیر نورجهان بیگم در استخلاص جهانگیر بادشاه .. ۳۷۷
- رحلت نمودن سلطان پرویز ۳۸۲
- بقیة احوال مهم دکن ۳۸۳
- خبر غرق شدن مکرم خان حاکم بنگاله ۳۸۷
- ذکر وفات محمد جهانگیر بادشاه ایضا
- بر تخت نشستن شهریار در غیبت شاهجهان بخت بیدار ۳۹۰
- ذکر سلطنت ابو المظفر شهاب الدین جهان بادشاه ۳۹۵
- تفصیل حاصل ایران و توران و هندوستان ۴۰۳
- ذکر فراری شدن و بغی ورزیدن نرسنگه دیو بذریله .. ۴۰۶
- فتح و مسمار نمودن قلعه بامیان که بدست ازبکان رفته بود ۴۱۰
- بغاوت کردن خان جهان لودی ۴۱۱
- ذکر تذبذبه افغانان که رویه ملحدان اختیار کرده بودند .. ۴۲۲
- بقیة احوال خانجهان لودی ۴۲۴
- ذکر بغاوت افغانان خلیلی و مهمندی و داودزئی و لودی
و رهیله و عیدره ۴۲۸

۵۴۸	احوال میان میر
۵۴۹	احوال ملا شاه بدخشی
ایضا	احوال خواجه خواند
۵۵۰	احوال شیخ ناصر
۵۵۱	احوال ملا میر
ایضا	احوال شیخ عبد الحق دهلوی
۵۵۲	آمدن علی مردان خان بهند
۵۵۶	حقیقت ملک آشام
۵۶۷	آمدن علی مردان خان بحضور شاه جهان
۵۷۰	بر اردن نهر لاهور بتجویز علی مردان خان
۵۷۲	ذکر حادثه سوختن خانه پادشاه زاده محمد شجاع
۵۷۵	بیان جنگ شاه ایران با سلطان روم
۵۸۴	ذکر وفات یمین الدوله
۵۸۹	ذکر مهم قندهار دیگر بار
		تذقیح این اسر که در هندوستان هیچ میدی صحیح النسب
		سلطان شده یا نه
۵۹۲	ذکر سوختن پادشاه بیگم
۵۹۸	احوال جواهر خانه شاهی
۶۰۵	وفات نورجهان بیگم
۶۱۸	ذکر مهم بلخ و بدخشان
۱۱۹	احوال نذر محمد خان والی توران
۶۳۴	تفصیل جمع داسی صوبجات هندوستان
۶۷۱	

۶۸۱	احوال قلعه شاهجهان اباد
۶۸۱۶	لشکر کشی شاه عباس بذات خود بر قندهار
۷۳۲	ضوابط بندوبست اراضی دهکن
۷۵۰	احوال محمد امین متصدی بند سورت و بیاسا رسیدن او
۷۵۱۶	دکتر بنای مسجد جامع شاهجهان اباد
۷۶۰	ذکر خاتمه و قلع سلطنت شاهجهان بادشاه

تمام شد

صوبه کابل - شانزده کرور دام

صوبه کشمیر پانزده کرور دام

صوبه تبهه - هشت کرور دام

صوبه بلخ - هشت کرور دام

صوبه قندهار - شش کرور دام

صوبه بدخشان - چار کرور دام

ولایت بکلانه دو کرور دام

ذکر سوانح سال بیست و یکم از جلوس مطابق

سنه هزار و پنجاه و هفت هجری

در آغاز سال بیست و یکم غرق جمادی الاخری بدستور هر سال بنرم جلوس منعقد گردید و عالمی از امرا و اعلی و ادنی ذکور و اناث بغیض رسید - از شنیدن اخبار بی اعتدالی از بکان که باراده فاسد در طرفی از اطراف بلخ و دیگر بلاد آن ضلع چون مور و ملخ فراهم آمده در خرابی ملک و رعایا میکوشند پنجم شهر مذکور پادشاه زاده محمد مراد بخش را بطریق کومکي برای تنبیه آن قوم مرخص فرموده از عطای خلعت و دیگر عنایات مفتخر ساختند - درین ضمن بعض رسیده که افواج از بکیه از راه خطا و اراده باطل باز آمدند و نذر محمد خان عازم حضور گشته - چنانچه عریضه او مشتمل بر التماس عفو تقصیرات و طلب استعانت نامه رسید - یازدهم شهر مذکور پادشاه زاده محمد مراد بخش را از رفتن بلخ موقوف فرموده حکم مراجعت صادر نموده بصوبه کشمیر مرخص ساختند - و خود از کابل اوایل رجب سمت پنجاب باراده

دار الخلافت کوچ فرمودند - تودرمل امین و فوجدار سهرند را بر
 حسن خدمت پانصدی اضافه و خطاب راجه مرحمت نمودند
 که از اصل اضافه دو هزار و دو هزار سوار باشد - نجابت خان که در
 رسیدن حضور بموجب حکم درنگ نموده بود بعد رسیدن حضور
 مامور گردید که ملازمت نموده بکابل برود - بعد عبور از آب اٹک
 پادشاه زاده دارا شکوه از لاهور آمده ملازمت نمود - یک قطعه
 الماس بوزن صد رتبی قیمت لک روپیہ مع خلعت و اسپان عنایت
 فرمودند - عبد الرحمان و دیگر فرزندان نذر محمد خان همراه پادشاه
 زاده ملازمت نموده مورد عنایات گردیدند - نوزدهم شوال بلاهور رسیده
 زیاده از دوسه مقام نموده متوجه دار الخلافت شدند - چون بسهرند
 رسیدند از واقعه دکن بعرض رسید که اسلام خان صوبه دار دکن
 ودیعت حیات نمود - بسادات خان برادر او که قلعه دار دولت آباد
 بود محمد اشرف که نیابت برهانپور داشت و محمد غیاث (118)
 ودیگر فرزندان موافق رتبه و پایه اضافہ مرحمت فرمودند و اموال نقد
 و جنس بوارثان معاف نمودند - ویشہ نواز خان صوبه دار مالوا حکم
 رفت که تا رسیدن صوبه دار خود را بدولت آباد رسانده از بندوبست
 آنجا خبردار باشد - از عریضه نذر محمد خان بعرض رسید که قبل از
 رسیدن حضور قلعه میمنه باو عطا شود - فرمودند که بعد حصول
 شرف ملازمت رعایت خاطر خواه به از درخواست او نموده
 خواهد شد - درین اوان محمد قاسم نبیره نذر محمد خان که

(نذر محمد خان) بسبب وسواسهایی بیجا فسخ اراده حضور نموده عریضه مشتمل بر عذر عارضه بدنی نوشته همراه او ارسال داشته بود رسیده ملازمت نمود - از آنکه خرج صوبه بلخ زیاده از مداخل مکرر بعرض رسیده بود و نظر بر فساد از بکن که هر سال چندین هزار مسلمانان طرفین بقتل می رسیدند ترحم بحال نذر محمد خان نموده بلخ (۱۱۹) را بدستور سابق باو بخشیدند - و احکام مشتمل بر درخواست آمدن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب و دیگر قلعه داران صادر فرمودند - گویند چهار کرور روپیه بخرچ مهم بلخ و بدخشان آمده بود و آنچه مردم از هر دو طرف کشته شدند و مال رعایا مع ناموس بیاد فنا رفت حساب آن خدا بهتر میداند - پادشاه زاده محمد اورنگ زیب چهار دهم شعبان از بلخ کوچ فرموده وسط رمضان چون بیکی از دهنهای دره رسیده منزل نمودند شمشیر خان که به کهی رفته بود هفت هشت هزار سوار از بلخ چهار طرف شمشیر خان فرو گرفته صدای داروگیر بلند ساخته شتر و گاو بسیار متصرف شدند و جمعی کشته و زخمی گردیدند - بهادر خان بمرد شمشیر خان رسیده ازان تهلکه نجات داد - و تا رسیدن غور بند سه دفعه بآن طائفه مقابله و مقاتله صعب رو داد و هر بار جمع کثیر از طرفین کشته و زخمی شدند - بعد رسیدن بغور بند تهانه آنجا قائم نموده ده لک روپیه خزانه که آنجا موجود بود همراه گرفته روانه شدند - و روز گذشتن از دره غور از قوم

هزاره هزاران بر لشکر بادشاهزاده ریخته عجب نایره قتل و جدال بر
 افراختند مال و اسباب بسیار هرچه بدست آمد تاراج نمودند و حال
 بر تمام فوج و سرداران تنگ گردید و کار بجائی رسید که بر خزانه
 ریختند و بهادر خان خود را رساند و مردم زیاده پادشاهی کشته و زخمی
 گردیدند - و تا یکپاس شب صدای داروگیر بلند بود و امید نجات
 محال می نمود - ذوالفقار خان و نور الحسن (120) که همراه خزانه
 بودند چپقلشهایی رستمانه نمودند - و باوجود زخمی شدن هردو سردار
 داک مردی دادند آخر بمدد اقبال پادشاهی از آفت دست برد
 آن جماعه خزانه محفوظ ماند - بکوتل هندوکش که رسیدند از تنگی
 راه و برف و یخ سر راهها بار بردار بسیار تلف شدند و هر جانور که
 افتاد لکدکوب آدم و چهار پا گردید و هر سوار و پیاده که از پا در
 آمد باز فرصت برخاستن نیافت - بهر حال اگرچه بادشاه زاده
 اوائل شوال بکابل رسید اما چون بهادر خان روهیله و ذوالفقار خان
 و خواجه حسن با خزانه عقب مانده بودند بر لشکر آنها برف
 بسیار چنان پیهم بارید که فرصت چشم برهم زدن نمیداد چار پا
 و آدم بی شمار تلف شدند - و بهادر خان از ذوالفقار خان
 بی اختیار جدا افتاد و از نصف زیاده بار بردار خزانه تلف گردید -
 ذوالفقار خان هرچه توانست خزانه بر شتران بقیة الهلاک بار
 کرده نزد پادشاه زاده فرستاد - و چون دیگر اصلا بار بردار نمانده بود
 با باقی خزانه مقام نمود و برف و باران شب و روز می بارید

درین تهلکه هزاره با فوج سنگین آمده بر سر خزانه و مردم پادشاهی
 ریخت و عجب هنگامه قتال و جدال بمیان آمد و مال و اسباب
 و عیال و ناموس کمتر کسی ازان آفت محفوظ ماند و آشوب
 قیامت بر پا گردید - و قریب چهار پنج هزار اسپ و آدم بسیار
 مع چهار پای بار بار که باقی مانده بود بتاراج و غارت بردند و
 جانور بی شمار زیر برف آمدند - و کار بجائی رسید که همه نبرد
 آزمایان و بهادران کارزار دیده از روی سخت جانی بر سر خزانه
 پیاده فراهم آمده جنگ رستمانه و تردد مردانه نمودند - و دست از
 همه ما بختاج برداشته جان خود و خزانه را از چنگ آن جماعه
 سالم بر آوردن غنیمت دانستند تا آنکه هزاره غنیمت بسیار سنگین
 بار کرده فرار نمودند - چون خبر به بهادر خان رسید فرمود که بار بردار
 هرکرا یابند کشیده گرفته نزد ذوالفقار خان رسانند و افغانان در
 دادن بار بردار مضایقه نمودند و میان هم کار بجنگ منجر گردید -
 و بهادر خان باشتراں خاصه خود و بار بردار پسران و خویشان خود
 را به ذوالفقار خان رساند و تا رسیدن بهادر خان آدم بسیار که
 قریب پنج شش هزار کس باشند از برف تلف شدند و باقی
 که ماندند پدر بحال پسر نپرداخته هریکی جان خود بیرون بردن
 غنیمت میدانست - بهادر خان که با سپاه خود را بخزانه رساند
 چون بار بردار که از سرما و برف نیم جان و پوست و استخوان
 بر جانوران مانده بود برای خزانه برداشتن وفا نمی نمود ناچار
 فرمود خزانه را متفرق ساخته خریطه شمار حواله جماعه داران
 نمودند که بر اسپان بار نموده روانه شدند - درین ضمن باز

هزاره سر راه نمودار گشته پای زد و خورد بمیان آورد - و بهادر خان و ذوالفقار خان بجان بازی تمام بعد سعی و کوشش و کشش تمام خزانه را باجانهایی خود سالم ازان درها برآورده بکابل رساندند *

الحال بتحریر وقایع حضور می پردازد - بعده که پادشاه بقصبه کرنال پنجاه کروهی دهلی رسیدند جعفر خان را با دیگر کارپردازان برای سرانجام ضروری رخصت دهلی نمودند - مکرمت خان با جمعی از بندهای پادشاهی باستقبال آمده ملازمت نمود - اوائل ذی الحجه حوالی دهلی شرف نزول واقع شد - و روز دیگر سوار شده برای ملاحظه و تجویز مکانهای قلعه نو احداث شاه جهان آباد که از سنه دوازده جلوس برای ساختن آن غیرت خان عرف گامگار را مقرر فرموده بودند و نهم محرم الحرام سنه هزار و چهل هشت بنای عمارات ریخته شده بود و آخر اتمام آن با اتمام مکرمت خان قرار گرفت تشریف آوردند - بعد ملاحظه تاکید برای بعضی عمارت ضروری که تا رسیدن نو روز جشن سال آینده قابل فرش نمودن شود نمودند - و عاقل خان خوافی و یوسف خان را برای سرانجام و مدد اتمام عمارت گذاشته متوجه اکبر آباد شدند - از واقعه بندر سورت بعرض رسید که علی اکبر اصفهانی حاکم بندر سورت و کهنبایت را هندی در اثنای گفتگوی لایعنی بجمدهر گشت لهذا معز الملک دیوان مالوا را که سابق هم تعلقه بندر مذکور داشت از انتقال او مقرر فرمودند - از واقعه مالوا بعرض رسید که جان نثار خان تیول دار سرکار مذکور از زخم جمدهر زمیندار مقصد پیشه که او را دستگیر کرده آورده بودند وقت روبرو آوردن کشته شد *

بیست و یکم داخل اکبر آباد شدند - از جمله دریافت صفای باطن پادشاه روشن دل باتفاق آنکه روزی صد فیل نرو ماده از نظر میگذشتند تقرب خان بر یک ماده فیل نظر خوااهش انداخت و آهسته بگوش علاء الملک بطریق اظهار آرزوی دل اشاره بهمان ماده فیل نموده گفت که اگر حضرت این ماده فیل را بمن عنایت فرمایند زهی مراد دل من خواهد بود - هنوز سرگوشی تمام نشده بود که پادشاه طرف تقرب خان متوجه شده فرمودند که این ماده فیل را بتو بخشیدم - بعرض رسید که ایک الماس ناتراشیده بوزن صد و هشتاد رتی از کان تعلقه قطب الملک برآمده - حکم شد که باورینویسند که الماس مذکور را بقیمت در آورده دروجه پیشکش مقرری بحضور ارسال دارد - چون قبل از رسیدن حکم بهد الله قطب الملک الماس را حواله الماس تراش نموده ده رتی ازو تراشیده بود همان روز که حکم رسید آن سنگ نا تراشیده بیش بها را همان قسم از راه اطاعت امر بحضور ارسال داشت - بعد رسیدن حضور که هفتاد رتی دیگر ازو تراشیده شد صد رتی بی جرم شفاف خالی از عیب برآمد يك لك و پنجاه هزار روبیه بقیمت در آمد - و بیست هزار روبیه ریزه تراشیده او نیز بقیمت رسید - قضا را همان روز شمامه عنبه بصورت قندیل بوزن هفتصد توله بقیمت پنجاه هزار روبیه از نظر گذشت و بخاطر خیر اثر رسید که آن شمامه را در طلای مشبک گرفته بانواع جواهر و ریزه آن الماس مرصع نموده آن الماس صد رتی را بالای آن نصب نمودند که جمله دولك و پنجاه هزار روبیه قیمت آن قندیل بی عدیل گردید - با يك لك و پنجاه هزار

روپیه نصف نقد و باقی خرید جنس از احمد آباد باب مکه متبرکه و مدینه منوره که در آنجا مضاعف ارز مصحوب سید احمد سعید که سابق نذر بمکه معظمه برده بود روانه آن مکان شریف نموده فرمودند پنجاه هزار روپیه را نقد و جنس بشریف مکه دهند باقی به بیچاره و مساکین و مستحقین آنجا رسانند - و قندیل را در روضه منوره بیاورزند - پادشاه زاده محمد شجاع را یک قطعه لعل و غیره بقیمت یک لک روپیه عطا نموده بصوبه بنگاله مرخص فرمودند - پادشاه زاده محمد مراد بخش را از کشمیر طلبیده صوبه دار دکن ساختند - حسن بیگ خویش علیمردان خان را که بیایه هزار و پانصدی رسیده بود صوبه کشمیر مقرر فرمودند *

روزی فیل مستی در مقابل راجه بدن سنگه که رو بروی پادشاه ایستاده بود حمله نموده راجه را بایکی از همراهان او که بقصد خلاصی راجه خود را آمده رسانده بود زیر دندان کشید راجه زير دندان آن بالای سیاه جمدهر کشیده بخراطوم او زد درین ضمن چرخي بان چرخي هارا آتش دادند راجه با رفیق خود از میان هر دو دندان فیل بلا آفت بر آمده مورد آفرین گردید خلعت و پنجاه هزار روپیه منجمله مطالبه ذمه واجب الادای او انعام مرحمت نمودند - پادشاه زاده محمد اورنگ زیب که بدریای اتک رسیده بموجب حکم توقف و ارزیده بود حکم شد که بصوبه ملتان که در اقطاع او مرحمت نموده بودند بروی و سی لک روپیه در همان صوبه عنایت نمودند - قلعه داری اکبر آباد بباقی خان فرموده دوازدهم ربیع الاول براه دریا متوجه شاه جهان آباد که مسمی بدار الخلافت ساخته بودند شدند *

بیست و نهم شهر مذکور نزدیک بقلعه رسیدند چون در مدت هشت سال بخرچ مبلغ شصت لک روپیه ابتدا باهتمام غیرت خان بعده بداروغگی اله وردی خان که اتمام آن به مگرمیت خان تعلق گرفت عمارت قلعه گردون اساس و مکانهای آسمان پایه اندرون محلی و بیرون خاص و عام و حمام در سنه بیست جلوس که پادشاه در کابل تشریف داشتند صورت اتمام گرفته بود بیست و چهارم ربیع الاول سنه هزار و پنجاه و هشت مطابق بیستم فروردی سنه بیست و یک جلوس بعد انقضای شش ساعت زمانی که نیراصغر پرتو افروز برج ثور بنظر سعد صاحب خانه و قران مشتری و طالع اسد بود در قلعه شرف نزول واقع شد - چهار لک روپیه نقد و لک روپیه را مرصع آلات به بیگم صاحب قدسیه عنایت نمودند - بهمین دستور بهمه پرده گیان حرم و پادشاه زاده‌ها و امرا خلعت و نقد و جواهر عطا فرمودند - و دارا شکوه را سی هزار سی هزار سوار نمودند - سعد الله خان و غیره صد امیر دران روز باضافه و عنایات دیگر مفتخر گردیدند - و تا بیست روز دامن آرزوی امیران و فضلا و صلحا و شعرا و ارباب طرب از انواع انعام و عطای زر و گوهر مالا مال بود از حایطان و نغمه پردازان ایران و توران و کشمیر و رقصان جادوفن عالم آشوب ذکور و اناث هند طبق طبق زر و گوهر یافتند و اکثر اهل حرفت که هر یکی از گذراندن گلی از باغ صنایع خود بازعام دامن دامن زر سرخ و سفید کامیاب گردیدند - و ذخیره سالها اندوختند و خانه نمائد که در شادی بروی او مفتوح نگردید و کاشانه نبود که شمع مراد دران خانه افروخته نشد - از جمله تاریخ

* ع *

صاحب طبعان این تاریخ پسند افتاد

شد شاه جهان آباد از شاه جهان آباد

الحق تا چشم گردون نظر لطف برگهواره نشینان ارض این کهنه
سرای انداخته چنان شهر و چنین عمارات عالی ندیده • بیت *

تعالی الله چه شهر است اینکه از شان

گذشته هر بنای او ز کیوان

ز طرحش هند زیب و فر گرفته

جوانی را جهان از سر گرفته

جهان را گر به از خود یاک باشد

همین شاه جهان آباد باشد

به مصر از وسعت او تا خبر شد

ز رشک از شام غم باریک تر شد

جگر از غیرتش خون شد یمن را

عقیق او گواه است این سخن را

ز خوبی های او هر که کند یاک

رود صد دجله اشک از چشم بغداد

ز خاکش مشک چین بومی کند رام

خطا باشد دران برون ز چین نام

درینولا از عرضه داشت علیمردان خان بعرض رسید که عبد العزیز

خان باز لشکر کشی بر سر اندر محمد خان نموده بلخ را محاصره

کرده حکم شد که بهادر خان و راجه بیتهلداس و غیره بیست امیر

خود را نزد علیمردان خان رسانند که موافق تجویز او بمردن

بذکر محمد خان روانه شوند - رای رایان که از مدت تارک علائق روزگار گشته در بنارس منزوی بود باز به جاذبه الفت آلودگی دنیا که ریشه محبت او در دل و جگر انسان جا گرفته گریبان گیر او گشته بحضور آورد و بمنصب هزاری ذات دو مد و پنجاه سوار و خدمت دیوانی کل دکن ضمیمه فوجداری بکلانه مفتخر گردید *

ذکر سوانح سال بیست و دوم از جلوس سنه هزار

و پنجاه و هشت هجری

جشن آغاز سال بیست و دوم جلوس مطابق سنه هزار و پنجاه و هشت بدستور هر سال رونق افزای شهر و عمارات تازه و فیض زیاده از اندازه صالح و طالع صغیر و کبیر گردید - پادشاه زاده محمد مراد بخش را که از تغیر شایسته خان صوبه دار دکن ساخته بودند و بعد از فراغ هر دو جشن بانواع لطف و عنایات مفتخر گردیده مرخص گشت بمنصب بیست هزار پانزده هزار سوار سر فرازی بخشیدند - و شه نواز خان که از مالوا بطریق عاریت بدکن رفته بود اتالیق پادشاه زاده محمد مراد بخش مقرر گردیده پنج هزار پانجهزار سوار دو هزار سوار دو اسبه و سه اسبه اصل و اضافه سرافرازی یافت - چون خبر مصالحه عبد العزیز خان بذکر محمد خان رسید بهادر خان را که مع فوج مرخص فرموده بودند موقوف نمودند و صوبه ملتان باو مرحمت نموده بدیوانیان فرمودند که چون بهادر خان مدت بیجاگیر بوده طلب مابین ایام او را عوض مطالبه محسوب نمایند شیخ فرید پسر قطب الدین که بعد از مامور شدن بکومل کابل از حکم انحراف ورزیده بود بی منصب و بی جاگیر نموده

روزینه عطا فرمودند *

از عرضه داشت خواص خان تلمعه دار قندهار و زباني منهبان
 بعرض رسيد که شاه عباس چهارم ربيع الاولی سال بيست و یکم
 از جلوس با لشکر بسيار بعزم تسخير قندهار از صفاهان برآمده
 هفتم شعبان بمشهد مقدس رسیده یکی از امرای خود را پیشتر
 بهرات (121) روانه نمود که آنجا رسیده ده هزار سوار بر قنداز
 که موافق معمول از تاجيگان خراسان که وقت مهم پيش قدم
 مي باشند و بيعلوفه رفاقت و جانفشاني مي نمايند و بنچ هزار
 بيلدار و ديگر مصالح قلعه گيري موجود سازد و شنیده می شود
 که شاه اراده دارد که چون در ماه دي و بهمن فوج هندوستان
 از وفور برف و بند بودن راه بکومک قندهار نمي تواند رسيد خود را
 در ايام مذکور پيای قلعه برساند - و نيز ظاهر شد که شاه قلي
 نام را که با نامه بخدمت حضرت اعلي روانه ساخته بود بقندهار
 رسیده روانه حضور گرديد - حضرت جهانباني بعد از استماع اين خبر
 سعد الله خان را که صاحب السيف و القلم گفته مي شد با یک
 صد و سي و پنج امير نامي روشناس بسرداري پادشاه زاده با
 فرهنگ رستم جنگ محمد اورنگ زيب براي رخصت کومک
 قندهار مقرر نموده حکم نمود که شصت هزار سوار و ده هزار بر قنداز
 طومار فوج تيار نمايند که اکثر آن از سادات باره و از بکيه و افغانان
 و راجپوتيه باشند از مردم ايران کمتر داخل فوج هندي نمايند - و بنديب

(121) ن - بخراسان

دارا شکوه که در لاهور بود حکم رفت که هرگاه شاه قلی ایلچی ایران آنجا رسد نگذارند که پیش بیاید - درین ضمن بعرض رسید که علی مردان خان بموجب نوشته قلعه دار قندهار پنج هزار سوار و هزار برقدار بسرداری کاکرخان و راجه امرسنگه و نور الحسن بخشی احدیان کومک روانه نموده و پنج لک روپیه خزانه همراه آنها بی آنکه مامور گردد روانه ساخت - سویم ذی قعدة پادشاه زاده محمد اورنگ زیب را با همراهان بانواع عنایات مفتخر و مرخص ساخته خود نیز متوجه لاهور شدند *

خبر واقعه اعظم خان که صوبه دار جونپور بود بعرض رسید ملتفت خان و میر خلیل و میر اسحاق پسران او را خلعت ماتم و اضافه مرحمت نمودند و صوبه جونپور بمعقد خان مقرر فرمودند - ابتدا بخاطر گذشته بود که پادشاه زاده محمد اورنگ زیب را از دار الخلافت پیشتر روانه سازند باز چنان مقرر گردید که تا لاهور بل تا کابل بطریق استعجال باتفاق طی منازل نموده ملاحظه تصدیع ایام زمستان را از میان بردارند - امرای آرام طلب نا آزموده کار باظهار خیرخواهی خلق الله بعرض رساندند که سه ماه آذر و دی و بهمن قزلباش تاب سفر و مهم ندارد و شهرت اراده رسیدن شاه عباس درین ایام بقندهار خلاف عقل است - و خبر کم یابی غله و کاه آن ضلع نیز بعرض رسید بخاطر پادشاه این مصلحت پسند افتاد که فی الواقع درین سه چهار ماه که برف و سرمای مسافرش دارد اکثر قزلباش تردد نمی نمایند و برای سفر و محاصره قندهار لشکر کشی که فی الحقیقت

لشکر کشی است بعمل نخواهد آمد - لهذا فسخ اراده کابل نموده
 ترار بران یافت که ایام برف و شدت زمستان در لاهور بسر یزند و
 نیز انتظار رسیدن امرای اطراف که حکم و گرز برداران برای طلب
 آنها رفته بودند و انتظار خبر تحقیق حرکت نمودن شاه عباس
 از پای مزار شاه خراسان می کشیدند - هنوز خبر کوچ و مقام در السنه
 مختلف شهرت داشت و یاران فراغت طلب در تردد سرانجام
 چهارنی منذب خاطر بودند و عزیزان بی بضاعت در خیمه
 گذراندن غنیمت از تصدیع سفر ایام زمستان دانسته شکر حرج و
 مرج و کوچ و مقام بجا می آوردند که بغتتا خبر رسیدن شاه عباس
 بپای حصار قندهار از عرضه داشت قلعه دار انجا بعرض رسید -
 معروض داشته بود که شاه عقل تباة بغرور افزونی سپاه سخت
 جانی را کار فرموده بطریق یلغار با پنجاه هزار سوار قزلباش
 بدمعاش و ترکان هزبر خو و تاجیکان ستیزه جو و توپخانه جهان
 آشوب رسیده اوائل ذی الحجه دی ماه الهی که زمین و
 آسمان تخته تخت برف و یخ گردیده و عالمی در زیر لحاف برف
 جان ستان بیاسبانی جان در مانده بود و از وقور باریدن برف و
 باران جهان چون لشکر کفر و اسلام سفید و تاریک می نمودند از
 ملاحظه رسیدن کومک و موکب همایون پروای برف و یخ بند راه
 ننموده خود را رسانده قلعه را محاصره نموده هر چند که زود تر
 بفریاد محصوران رسد صلاح دولت است - بعد عرض پادشاه زاده
 ظفر پیکر محمد اورنگ زیب بهمراه و اتالیق سعد الله خان و صد
 و سی و چهار امیر نامدار و رو شناسان شیر شکار دیگر که اکثر از

سادات نبرد ازما و از بکان بادیه پدما و افغانان صف ربا و راجپوتان
 جان فدا که جمله از سایر و توپخانه هفتاد هزار سوار بودند مرخص
 شدند - و احکام بنام صوبه داران و فوجداران و جاگیرداران مع گرز
 برداران برای طلب حضور صادر گردید - و پادشاه زاده را بسبب
 احتیاط ساعت و عدم فرصت بی آنکه لازم رخصت بمیان آید
 پیشتر برآه ملتان مرخص ساختند که خود را به ملتان رسانده
 بگرد آوری سپاه و سرانجام مهم پردازد - و خلعت و اسپ و جواهر
 و فیل برای پادشاه زاده از عقب همراه سعدالله خان روانه فرمودند -
 و دیگر امرا مامور گردیدند که برآه نزدیک بنگش رود خود را بکابل و
 قندهار برسانند و حکم شد که بندهای قدیم نقدی را سوای طلب
 لغایت حال فی نفر صد روپیه مع تابینان برسانند و جمعی که
 نو ملازم اند و سند تیار نشده و منصبداران قدیم و جدید که جاگیر
 ندارند سه ماه نقد دهند و سزاولان برای دادنی مقرر شدند و گرز
 برداران تعیین شدند که لشکر تا مقدور رعایت سرما و برف و باران
 و نشیب و فراز نموده جریده از علائق غیر ضروری گشته کوچ بکویچ
 مرحله پیمای منزل مقصود گردند - درینولا حسن بیگ نام ترکمان
 قورچی باشی شاه ایران از قندهار جدا شده خود را بحضور پادشاه
 رسانده بود بعطای خلعت و اسپ و خنجر طلا و چهار هزار روپیه
 نقد و منصب هزاری پانصد سوار سرافرازی یافت خواجه جان ایلمچی
 نذر محمد خان را که با نامه و بعضی تحف رسیده بود خلعت
 و اسپ و هزاره هزار روپیه عنایت نموده مرخص فرمودند - غره
 ربیع الاولی خود از لاهور متوجه کابل شدند - روزی که از آب بهت

عبور لشکر واقع می شد هنوز پادشاه از آب نگذشته بودند که گرز بردار از قندهار بطریق یلغار در کمال اضطراب بخانه جعفر خان میربخشی رسیده زبانی ظاهر نمود که بعد روانگی من خبر دست یافتن قزلباش بر قندهار انتشار یافته بود و مطابق آن بلا فاصله نوشتجات مصحوب قاصدان و جلو داران سریع السیر از غزنین رسیدند - و جعفر خان بخدمت پادشاه آمده در خلوت حقیقت بعرض رساند - اگر ذکر محاصره و نقب دواندن و تردد قزلباش و سعی و جانفشانی محصوران که در ابتدا نمودن و آخر کار تاب صدمات لشکر خصم نیاوردند مفصل برنگارند بطول کلام منجر میگردد - محمل بزبان قلم میدهد که یک ماه در تردد مورچال پیش بردن و نقب دواندن و یورشهای با جلاوت نمودن و شب و روز از اندرون قلعه تگرگ گولۀ توب و تفنگ و حقه آتشی و بان شرر باریدن و از قلمه بر آمده بر مورچال ریختن گذشت چنانچه قریب دو هزار آدم و چار پای بسیار از لشکر شاه کشته و تلف گردید و چهار صد و پانصد نفر از محصوران نیز نقد حیات بباد فنا دادند آخر از دل باختن شادی بیگ نام از یک و حوصله باختن قلعه دار که انتظار کومک نکشید و صدمات جان ربا از طرف قزلباش به محصوران رسیده مغلوب هراس گشته با سرداران شاه رجوع نموده پای صلح بمیان آورده قلعه را داد - گویند یکی از جاسوسان پخته کار آرموده از قلعه بلشکر شاه رفته بر حقیق شب سختی و کمی ذخیره غله و گاه فوج خصم و تزلزل رسیدن کومک هندوستان مطلع گردیده هر چند سعی نموده بازار لشکر آمدن و خود را بقلعه

رساندن از خبرداري و بندوبست لشکر ایران نتوانست ناچار
حقیقت بر پارچه کاغذ نوشت که از طرف قلع گاه و دانه و
فرسیدن رسد و شدت برف و سرما حال قزلباش بسختي میگذرد
در اسپان بجز پوست و استخوان و جان نموده و لشکر پادشاهی
کوچ بکوچ متوجه قندهار است و لشکر قزلباش در فکر برخاستن
است و آن کاغذ را بر تیری بسته در احاطه حصار قلعه انداخت
باجود اطلاع بر مضمون آن آن قدر مردم قلعه دل باختة هراس گشته
بودند که هیچ فائده نداد - تا پانزده روز گفتگوی پیام صلح و عهد
در میان بود آخر کار نهم صفر قلعه دار بر آمده دو روز فرصت
بر آوردن مال و فرزندان خواست روز سویم محراب خان قلعه دار
شاه داخل گردید و قلعه دار سابق که شرط عدم قبول رعایت
خلعت وقت ملازمت و رخصت برای عیب پوشی به دیان
آورده بود باتفاق کاکر خان و ابو الحسن و دیگر همراهان رفته ملازمت
شاه نمود لکن نشسته بعد استفسار بعضی احوال رخصت خواسته
روانة حضور شد - بعده که بملازمت پادشاه خطا بخش جرم پوش
رسید سر خجالت پیش افگنده قطرات اشک ریزان نمیدانست
که بچه زبان عذر سیه روزی خود بخواد - گویند در اندک فرصت
باقی فلجیات بست و زمین داور و غیره توابع قندهار از تردد فوج
محراب خان بتسخیر قزلباش در آمد - شش صد سوار از لشکر ایران و
نه صد سوار محصوران مغلوب گشته شدند و بکار آمدند و قلعه داران
که بعد گرفتن عهد امان جان مع همراهان نزد محراب خان آمدند
و حکم یراق گرفتن آنها نمود بعضی که جوهر غیرت و شجاعت را

اختیار نمودند بسپردن اسلحه تن نداده شرط جان سپاری بظهور آوردند و بقیهٔ السیف را مقید ساخته با سردار و مال و عیال نزد شاه روانه ساخت. و شاه بسبب عسرت غله و علف و تلف شدن اسبان و بار بردار از شدت سرما اواخر صفر المظفر ده هزار سوار تفنگچی با محراب خان قلعه دار درانجا گذاشته خود روانهٔ فرّه و هرات شد. از ابتدای محاصره لغایت برخاستن شاه بعد از تسخیر قلعه بدو و نیم ماه نکشید *

الحال چند کلمه از لشکر پادشاه زاده و وزیر اعظم بقید تحریر می آرد که چون وقت روانه شدن پادشاه زاده و سعد الله خان حکم شده بود که تا مقدور خود را زود بقندهار رسانند و اغلب که قبلی از رسیدن افواج شاه از ملاحظهٔ صدمات موکب کواکب شمار از پای حصار برخاسته بروی و اگر خدا نکرده تا رسیدن شما قلعه بتصرف قزلباش در آمده باشد باید که خود را گرم و چسپان رسانده فرصت گرم نمودن جا و فراهم آمدن ذخیرهٔ تازه نداده بمحاصرهٔ قلعه پردازند اما چون پادشاه زاده را در ملتان برای گرد آوری لشکر و سرانجام ضروری و سعد الله خان را در راه بسبب انتظار رسیدن پادشاه زاده و بارش غیر هنگام توقف چند روزه رو داد در وسط صفر چون هر دو فوج نزدیک هم رسیدند نوشتهٔ خلیل بیگ که برای صفا و پاک نمودن راهها از برف و قطع اشجار رفته بود رسید مشتمل بر اینکه برف آن قدر سر راه و درها را گرفته که اگر دیگر نبارد بعد یک ماه اقل ازین راه تردد بدشواری توان نمود. درین ضمن مکرر خبرهای وحشت افزای محاصرهٔ قندهار و

بتسخیر شاه در آمدن مع احکام تاکید تهدید آمیز زود خود را
 رساندن از حضور رسید تا آنکه از معاودت شاه بعد حصول مطلب
 اطلاع یافتند ناچار راه منظور نظر را گذاشته از راه بالایی کوههای
 آسمان شکوه که دو هزار و هفت دره ارتفاع آن به پیمودن آمد -
 همه سپاه پیاده گشته اسباب مایحتاج ضروری و غیر ضروری را
 گذاشته روانه شدند وقت عبور از ان کتلهای هوش ریا که شاه و گدا
 افتان و خیزان بهزار دشواری طی مسافت مینمودند عجب
 هنگامه هرج بر خلق الله گذشت و بار برداری که داشتند اکثر
 زجایهای صعب افتادند که از آنها نام و نشان نیافتند و بسیاری از
 شدت سرما از پا در آمدند که برنخاستند و نوک و غلام و پاجیهایی
 نمک بحرام هر که خالی میگرفتند منت عظیم بر آقا میگذاشت
 و غله و گاه همه جنس ماکولات بمرتبه کمیاب گردید که نانی بجایی
 از ان بود - بدین حال بکابل رسیدند - در آنجا که رفاهیت شد بیک
 روپیه شکم آدم و چار پا بقدر قوت رمق هم سیر نمی شد و چند روز
 در کابل برای خرید اسب و بار بردار که اکثر پیاده و خانه
 بدوش بودند توقف نمودن ضرور گردید - بعده که اوائل ربیع الثانی
 از کابل کوچ نموده بغزنین رسیدند علف اصلا یافت نشد مگر برای
 مردم خاص غله روپیه را یک آثار و گاه یک و نیم آثار بتصدیع
 تمام بهم می رسید کار بر لشکر تنگ گردید - و خبر رسید که از غزنین
 تا فندهار بسبب تسلط قزلباش جنس خوردن انسان و چار پا
 مطلق نایاب است - جمله الملک سعد الله خان حقیقت را بحضور
 معروض داشت - در جواب حکم رسید که در ملک گیزی رفاهیت

طلبی نمی باشد بهر وجه خود را بقندهار رسانده قزلباش
 بدمعاش را فرصت فراهم آوردن ذخیره قلعه و استقامت ندهند
 و غلّه حوالی قندهار را که قابل درو شده نگذارند که بدست مردم
 قلعه در آید و بتصرف خود در آرند - لهذا در لشکر مصادی نمودند
 که از غزنین آذوقه مابین راه بردارند و بعد مقام پانزده روز کوچ
 کرده بترتیب فوج پرداخته هفت فوج قرار دادند و هراول و
 برنغار و جرنقار و چنداول مقرر کرده در سه کوچ بقلعه رسیدند
 که از گل ساخته اند و در سرحد واقع است و قزلباش بتصرف خود
 در آورده باز از شنیدن رسیدن افواج قلعه را خالی گذاشته رفته بودند -
 درین اوان ملک حسن نام زمیندار نواح قندهار که بحسب ضرورت
 بمحراب خان ملاقات نموده بود از قلعه گریخته خود را نزد سعد الله
 خان رسانده ملازمت پادشاه زاده نمود خلعت و خنجر مرصع و ده
 هزار روپیه نقد یافت - و چهاردهم جمادی الاولی نزدیک باغ گنم علی
 مقابل قلعه قندهار رسیده فرود آمده بتهیه فراهم آوردن آلات و
 اسباب مورچال بندی و نقب کردن پرداختند - و روز سیوم راجه
 بهاوسنگه و غیره جمعی از بندهای کار طلب طرفی از اطراف
 قلعه را خالی دیده بی اطلاع سردار با زینهای جلادت و کمند
 جرأت بطریق فدویان جانبازیکه تاز در فراز و نشیب دامن کوه
 و پناه حصار خود را رسانده مسلحی خود ساختند مردم - قلعه دار که
 خبردار شدند از سردار تنگ و انداختن حقه آتش و سنگ و
 اقسام آتشبازی آن قدر گولّه بندوق و انواع آلات جان ستان باریدن
 گرفت که جمع کثیر از بندهای پادشاهی ضائع شدند و آوازه

رستخیز عظیم و ناآرد دار و گیر پریم بلند گردید - سعد الله خان
 برین معنی اطلاع یافته براهه پیغام داد که اگرچه چنین جرأت
 بیحکم نمودن بیجا واقع شد اما الحال از آنجا حرکت نمودن
 و برخاسته آمدن باعث شوخی مردم قلعه خواهد گردید باید که
 دل را قوی داشته از چوبهای اشجار جنگل پناه ساخته استقامت
 ورزند و ما را از اطراف مستعد کومک دانند و در آنجا بعد
 مشقت و تردد بسیار و ضائع شدن آدم بی شمار مورچال قائم نمودند *
 الحال چند کلمه از رویداد حضور بقید تحریر می آرد که
 بعد از کوچ پادشاه از حسن ابدال بعرض رسید که شاه وادی بیگ
 فرستاده شاه عباس با نامه بکابل رسیده حکم شد که گرز بدار رفته
 او را بحضور بیار در منزل باغ فرح که خبر آمدن شاه وادی رسید
 چون در همان روزها شایسته خان و جعفر خان از احمد آباد آمده
 بود حکم فرمودند که او را نزد شایسته خان و جعفر خان که جوار هم
 فرو می آمدند برده در مجلس واحد حاضر سازند و امر نمودند
 که نامه او را نگرفته از زبان ما بگویند که چون ما را نظر بر محبت
 دیرینه و موثری شاه بود یکی از خواصان حضور را قلعه دار قلعه‌ها
 ساخته بودیم اگر میدانستیم که از ایشان چنان حرکت بظهور خواهد
 آمد یکی از امرای رزم دیده تجربه کار آزموده را قلعه دار می نمودیم
 که تا جان باقی داشت در محافظت قلعه خود را معاف نمیداشت
 چون خلاف توقع بعمل آمد هر چه عوض دارد گله ندارد - و خبر
 روانه شدن شاه قالی با نامه چون قبل از رسیدن خبر محاصره قلعه‌ها
 رسیده بود و در همان زودی خبر رسیدن شاه بهای حصار قلعه رسید

سنه ۱۰۵۹

(۶۹۴)

شاه جهان بادشاه

بنابران حکم نمودند که شاه قلی را در لاهور نگاه دارند فی الواقع هرگاه
رشته محبب و الفت از غبار کدورت آلوده گشته باشد دیگر در
فرستادن نامه و رسول و گرفتن آن چه لطف دارد باظهار یکرنگی
دوررئی منافی رویه اخلاص کیشان سلف است بعده فرمودند که
شاه وردی بیگ در جلال آباد رفته توقف ورزد بعد رسیدن کابل
هر دو فرستاده او را باعزاز رخصت خواهم نمود درین ضمن
پیشانی شاه وردی بیگ بعرض رسید ده هزار روپیه مرحمت
نمودند - اوائل جهادی الاولی داخل دارالملک کابل شده روز چهارم
بخانه علیمردان خان تشریف بردند از جمله پیشکش يك لك
روپیه جنس قبول نمودند *

ذکر سوانح سال بیست و سیوم جلوس مطابق

سنه هزار و پنجاه و نه هجری

غرض جمادی الاخری جشن آغاز سال بیست و سیوم موافق
سراجم سفر صورت اتمام یافت - چون باقی ذکر فساد که میان
نذر محمد خان و عبد العزیز خان و سبحان قلی خان رو داده و بعد
هنگامه داروگیر تمام نذر محمد خان بسلطنت خود جا گرفت بتفصیل
بتحریر در آوردن در فرصت وقت نمی گنجد ماحصل ضروری بزبان
خامه میدهد - بعده که حضرت اعلی خواستند فرزندان و متعلقان
نذر محمد خان را نزد او روانه نمایند و نوشتجات نذر محمد خان نیز
مکرم برای طلب فرزندان و وابستگان مع مدد خرج باظهار پیشانی
رسیده بود عبد الرحمن را با دیگر همراهان که دو سال و ده ماه در
خدمت پادشاه مانده بودند خلعت و خنجر و شمشیر و دیگر

مرصع آلات مع اسب خاصه با ساز طلا و سي هزار روپيه نقد
مرحمت نمودند و يك لك روپيه مع فيل روز رخصت متعلقان
براي نذر محمد خان بموجب طلب او فرستادند و يك لك روپيه
سابق همراه عبد الرحمن و محمد مراد ايلچي بنذر محمد خان
روانه ساخته بودند و خسرو پسر نذر محمد خان بسبب دلبندي
لذات هذ برفتن نزد پدر راضي نشده در جرگه بندهای پادشاهي
در آمد جمله بمتعلقان نذر محمد خان سه لك روپيه مدد خرچ
سوي زيور و آنچه بيگمها رعايت نموده بودند لغايت رخصت
مرحمت شد *

از واقعه فوج قندهار بعرض رسيد كه بهادر خان روهيله كه
از سر فوجان تهور پيشه بود مرحله پيمای منزل آخرت گرديد و
نوكران بيش قرار و معتمد اورا پادشاه زاده و سعد الله خان در جرگه
بندهای پادشاهي و خود منسلك ساختند و هفت پسر ازو
مانده بودند از ان ميان دليل خان نام پسر كلان را كه پانزده سال عمر
داشت هزارى پانصد سوار نمودند باقي پسران را منصب و يوميه
در خور عمر آنها مرحمت فرمودند - هفده نفر از همراهان مكرب
خان خود را نزد پادشاه زاده رسانده بعتای منصب و خلعت و نقد
سرافرازي يافتند *

الحال بتحریر باقي احوال لشكر پادشاه زاده و حقيقت
محاصره مي پردازد از يك طرف جملة الملک سعد الله خان بعد
تردند نمایان و كشته شدن مردم بسيار مورچال و نقبهارا تا زير خندق
رساند - رستم خان و قاسم خان و ديگم كار طلبان جانباز از طرف ديگر

مورچال و نقبها را تا کنار خندق و نزدیک دروازه‌ها رساندند اما چون محراب خان در جنگهای روم جنگ و قلعه داری بسیار نموده کار آزما و آزموده کار بود از پای قلعه شب و روز چنان تگرگ گوله تفنگ و گولهای زمین کوب توپ و حقههای آتش بار و بانهای شرر فشان می بارید که بعد رسیدن مورچال پای قلعه فرصت نبرد و کار دیگر نمی دادند بلکه اکثر زمین نقب را از ضرب گولهای کوه ربا ضائع و نابود می ساختند و در هر یورش چندین هزار سرسرن باتنهای لشکریان مصالح پر کردن خندق می گردید - و فائده نبرد بر روی کار نمی آمد - و هر دفعه که قزلباش بر آمده مقابل طلایه لشکر شده بر مورچال می ریخت از طرفین قتل و اسیر می گردیدند و نبردهای عظیم رومی داد گاه از مردم لشکر بدست قزلباش می افتادند و بقلعه می بردند و گاه قضیه برعکس خود رو می داد درین ضمن روزی جمعی که از مردم قزلباش گرفتار شده آمده بودند از زبانهای آنها مسموع گردید که شاه عباس بعد از رسیدن هرات چند امیر کارطاب رزم جوی خود را بمسرداری مرتضی قلی خان قورچی باشی که از جمله بیست امیر و سی هزار سوار می شوند برای کومک محراب خان و مقابله لشکر هندوستان تعیین نموده از آنجمله سه چهار هزار سوار بطریق قراولان هراول نزدیک رسیده اند - درین اوان یکی از دندهای قدیم بادشاهی که در لشکر ایران گرفتار آمده خود را پابند نوکری ساخته بود بطریق جاسوسی از انطرف تعیین شده داخل فوج گشته نزد قلیم خان که سابق از تابینان او بود آمده از رسیدن دو فوج قزلباش

از یمین و یسار و از انجمله دوسه هزار سوار جدا شدن بقصد
 تاخت کهي آگاهي داد درین ضمن خبر رسیدن قزلباش و رنختن
 بر سر کهي بشخبر و مقتول و زخمی ساختن جمعی کثیر و بتاراج
 بردن و اسیر نمودن چارپا و آدم بسیار انتشار یافت و معا شتر بانان
 و فیل بانان و استر بانان فریاد کنان رسیدند که فیل و شتر و دیگر
 چارپا قطار قطار پیش انداخته بردند - رستم خان که از بهادران یکه تاز
 و رستم زمان گفته می شد برین خبر اطلاع یافته بی آنکه مامور
 گردد سوار شده تعاقب قزلباش نمود چهار پنج کوره جریبی تاخته
 بخضم رسیده بعد مقابل شدن اول جنگ گوله تفنگ و بان و غیر
 بمیان آمد بعده کار بمحاربه یراق کوه رسید از هر دو طرف فبردهای
 صعب رو داد و مکرر بر یکدیگر غالب و مغلوب گردیده طرفین داد
 نداد و موردانگی بظهور آوردند و مردم بسیار از هر دو طرف کشته و
 زخمی شدند - آخر کار فیلان و چند قطار شتر و گاو و استر و اسب خود و
 آنها را هر چه بقوانستند بدست آورده مراجعت نموده نزد پادشاه زاده
 آورده مورد آفرین گردید - و صبح آن بتواتر خبر رسید که سی هزار
 سوار قزلباش بسرداری چند امیر نامی که از انجمله نظر علی خان
 حاکم اردبیل و علی قلی خان و مرتضی قلی خان از سپه سالاران
 مشهور ایران رسیده اند ازین طرف بار دیگر رستم خان و قلیچ خان
 با جمعی دیگر از امرا و راجها و فیلان صف ربا قریب ده هزار
 سوار و توپخانه بیشمار مقابل آنها تاختند بعده که علامت سپاه
 و گرد سپاه لشکر قزلباش نمودار گردید سادات زره پوش و
 افغانان مدد هوش و مغالان یکه تاز و راجپوتان رزم طلب هذوستان

اسپان بجزولان در آوردند و سرداران ایران پا بمعرکه کارزار گذاشتند
 اول بواسطه گوله و توپ و بان جان ستان نائره زد و خورد اشتعال
 گرفت و هر سه فوج قزلباش اسپان تاخته و شمشیرهای آبدار
 آخته از اطراف فوج هند در آمده بازاردار و گیر را گرم ساختند
 و حملهای مرد ریا بر روی کار آوردند و از گرد و غبار سم اسپان هر دو
 طرف جهان در چشم دلباختگان سیاه و تیره گردید و مردان رزم
 آزمای جان نثار آن غبار را کحل الجواهر دیده خورش و سرمه دیده
 خوبان تصور نموده توتیای چشم ساخته شرط جان سپاری بجا
 می آوردند *

درآمد چنان در فغان کوس کین * که چون نبض می جست از جازمین
 ز داریدن تیغ آتش فشان * نمی شد بیرون از تن کشته جان
 و فوج قزلباش از چپقلشهای نمایان کار بر لشکر هندوستان تنگ
 آورده چند بار فوج مقابل خود را بر داشته نزدیک بود که چشم
 زخم صعب و شکست عظیم بفوج بادشاهی رسانند درینضمن
 رستم خان که اسم با مسمی و رستم زمان بود باتفاق قلیچ خان و
 راجهای تهور نشان فیلان مست را پیش رو گذاشته زنجیر برپای
 فیلان سواری خود انداخته بداده می مردم دل باخته پرداخته مستانه
 وار قدم پیش نهاده شرط نردی که لائق فدویان جان نثار می باشد
 بجا آرند و بعد بیدار فنا رفتن سرهای بیشمار و کوشش و کشتش
 بسیار که مبارزان زره پوش خود را بر قلب خصم زدند و مثل
 محمد سعید پسر سادات خان و خواجه خان و غیره سرداران نامی
 بکار آمدند و جمعی کثیر از مردم غیر مشهور کشته و زخمی گردیدند

قدم ثبات قزلباش از جا لغزید و راه فرار اختیار نمودند و اسب و استر بسیار غنیمت بدست آورده بخدمت پادشاه زاده مراجعت نمودند - و قبل از رسیدن عرضه داشت فتح جنگ از طرف پادشاه زاده بانام و رنگ شاه وردی بیگ را که نامه شاه ایران آورده بار نیافته در جلال آباد مغضوب گردیده در رکاب پادشاه همراه بود بار دیگر زبانی در جواب نامه ناخوانده پیغام دادند که شاه غفران پناه شاه عباس کلان که قدر دان و اخلاصمند ما بود و از سی سال رشته اتحاد را مرعی می داشت از دنیا رحلت نموده هر آنچه از ان حاندان عالی چشم داشتیم از راه تقاضای سال خلاف آن بعمل آمد و طریقه بزرگان خود را مراعات نه نمودند الحال هر چه خدا خواهد و از ما برآید بظهور خواهد آمد و ده هزار روپیه دیگر بشاه وردی بیگ عنایت نموده مرخص ساخته سزاول همراه داده بقندهار نزد پادشاه زاده محمد اورنگ زیب روانه نمودند و حکم نوشتند که از قندهار نیز گزر برادر همراه کرده نزد شاه روانه سازند - آنچه از معویت و مکروهات و گرانی و کمیابی غله و کاه بر لشکر در ایام محاصره قندهار گذشته و آخر فائده آن بظهور نیامده بتحریر تفصیل آن پراختن بطول کلام ملالت انجام منجر میگردد - و چون خبر شداد مذکوره پیهم بحضرت اعلی رسید و دانستند که در امتداد محاصره جز تلف شدن سپاه فائده مترتب نخواهد گردید به پادشاه زاده حکم صادر نمودند که بتقاضای مصلحت وقت همت تسخیر قلعه را بر سال و وقت دیگر موقوف داشته از پای قلعه بر خاسته بیاید - و به پادشاه زاده دارا شکوه فرمودند که

تا رسیدن خبر پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بغزین در کابل
توقف نماید و خود اوائل رمضان المبارک متوجه دار السلطنت
لاهور شدند همینکه منزل اول شرف نزول واقع شد خبر هزیمت
یافتن قزلباش بعد مغلوب گردیدن افواج پادشاهی که زیاده از حد
تشویش خاطر داشتند رسید باعث تفریح طبع مبارک گردید و
حکم نواختن شادیانه تا سه روز نمودند و بسعد الله خان و رستم
خان و قلیچ خان و همه امرا اضافه مرحمت فرمودند - و پادشاه زاده
بعد از محاصره چهار ماه که قریب دوسه هزار آدم و چهار پنجهزار جانور
بمعرض تلف در آمدند از پای قلعه برخاسته روانه حضور شدند -
و حضرت پادشاه هیجدهم شوال داخل سواد لاهور گردیدند - و اوائل
ذی القعدة دارا شکوه و جمله الملک بحضور رسیدند و وسط ماه مذکور
پادشاه زاده محمد اورنگ زیب رسیده ملازمت نمود و رستم خان با
چند توپ و نشان و اسبان قزلباش رسیده شرف اندوز ملازمت گردیده
مورد آفرین و تحسین گشت و بجایگزین مرخص فرمودند *

از واقعه دار الخلافت بعرض رسید که مکرمات خان حارس
برحمت حق پیوست بجای او جعفر خان را مقرر فرموده مرخص
ساختند خلیل الله خان را از تغییر جعفر خان میر بخشی نمودند
پادشاه زاده محمد اورنگ زیب را بصوبه داری تهمه ضمیمه صوبه ملتان
مقرر فرموده مرخص ساختند - درازدهم ذی الحجه از دار السلطنت
متوجه دار الخلافت شدند علیمردان خان را که از کابل آمده ملازمت
نموده بود بصوبه داری کشمیر سرفرازی بخشیدند و فرمودند که
خود بکابل رفته عبد الغنی را نیابت کشمیر مقرر نماید و یازدهم

مکرم الحرام [۱۰۹۰] داخل دولتخانه دارالخلافه شدند و همان روز پادشاه زاده محمد مراد بخش از دکهین بسبب نا موافقت هوا و صورت نگر فتن بزد و بست بحضور رسیده ملازمت نمود و از اصل و اضافه دوازده هزارى ده هزار سوار دو اسپه و سه اسپه مرحمت فرمودند - و جمله الملك سعد الله خان که از ابتدای نوکری بمده جوهر ذاتی و موافقت طالع هر ماه و سال بر عایت اضافه و دیگر عنایات سر بلندی می یافت بمراتب هفت هزارى هفت هزار سوار پنجهزار سوار دو اسپه و سه اسپه و یازده کرور دام انعام دوازده ماهه که بعد از آصف خان خانخانان هیچ امیر بدین پایه نرسیده بود و سوای پادشاه زاده ها دوازده ماهه عطا نمی شد معزز و مفتخر گردید *

ذکر سوانح سال بیست و چهارم از جلوس مطابق

سنه هزار و شصت هجری

روز جشن حافظ مومن که از حافظان موسیقی دان مشهور شاه ایران گفته می شد بحضور رسیده تصنیف بنام حضرت اعلیٰ درست نموده خواند خلعت و ده هزار روپیه نقد مرحمت نموده در زمره بندهای پادشاهی در آوردند - چون خبر تهر و مفسدی میواتیان متواتر بعرض رسید کیسری سنگه ولد راجه جی سنگه را برای تنبیه آن جماعه بدسگال مقرر فرموده پرگنه گامان بهاری را بطریق وطن عنایت نمودند - رگهزاتپه داس پیشکار سعد الله خان که بجوهر استعداد کار دانی منظور نظر پادشاه قدر شناس گردیده بود بعطای قلمدان طلا و خلعت پیشکاری باستقلال دیوانی تن مفتخر ساختند - راجه

کیسری سنگه که برای گوشمال طائفه بدمال میوات تعیین شده بود
چهار پنجهزار سوار و شش هفت هزار تفنگچی و تیرانداز نوکرساخته
شرط سعی در قطع شجر حیات و استیصال آن قوم خسران مال
بجا آورده زن و فرزند آنها را اسیر نموده مفسدان بقیه السیف را اخراج
نمود بعد عرض هزار سوار اضافه مرحمت نمودند *

روزی وقت گذشتن اسپان معتك از نظر قاضي القضاة محمد سلیم
که از نزدیک اسپان می گذشت از شوخی يك اسپ پای ثبات
قاضي بدر رفت و ضرب صعب به پای او رسید و سه ماه صاحب
بستر گردید بعد صحت چون در همان روزها فراست خان ناظر محل
رخصت کعبه الله خواسته بود و همراه او یک لک و پنجاه هزار
روپیه برای شریف و مستحقان کعبه الله مقرر نموده بودند بعد صحت
یافتن قاضي سلیم نیز برفاقت فراست خان مامور گردید این
معنی موافق رای سلیم قاضي محمد سلیم نیامد و از پا بندی
الفت دنیا عذرهای نا مسموع بمیان آورد و حضرت بعد استماع
عذر لنگ او عوض هزارای منصب و خدمت ده هزار روپیه سالیانه
مقرر فرمودند و قاضي خوشحال بجای قاضي سلیم قاضي القضاة
حضور گردید *

کفاره کل ایام صیام که عمدا و سهوا خورده شد موافق
شصت سال از عمر شریف بتجویز فقها و فضلا بیست هزار روپیه
بمستحقان و محتاجان رسانده حکم نمودند که هر سال آخر ماه
رمضان سوای سی هزار روپیه که در عوض فطره روزه و غیره باهل
استحقاق مقرر می رسانیدند بیست هزار روپیه دیگر به نیت

که اره روزه بضعفا و در ماندگان می رسانده باشند - ملا شفیعی یزدی که فاضل و شاعر و صاحب طبع تجارت پیشه به بندر سورت از ایران رسیده بود بمدد طالع اوحقیقت او بعرض رسید پنج هزار روپیه خرچ از خزانه سورت حکم نموده بحضور طالب داشته خلعت واسپ و منصب هزاری صد سوار عطا فرموده بمجرای در وقت مامور ساختند - عرض رسید که سلطان محمد خان قیصر روم سید محی الدین نام از نباتر حضرت سید عبد القادر جیلانی رحمة الله علیه را با نامه و تحف و تبرک روانه بارگاه ساخته و به بندر سورت رسیده حکم شد که گرز برداران مع فرمان و خلعت و ده هزار روپیه تنخواه بر خزانه سورت رفته بیدار و پانزده هزار روپیه حکم بر دیوانیان برهانپور و ماندو و مالوا نمودند - پادشاه زاده محمد اورنگ زیب با پسران از ملتان آمده ملازمت نموده بعد چند روز باز مرخص گردید *

غره ربیع الاول این سال اواخر اسفندار متوجه کشمیر بهشت نظیر گردیدند و غره ربیع الثانی که اتفاق جشن نوروز افتاد بباغ فیض بخش دار السلطنت لاهور شرف نزول فرمودند - علیمردان خان از کشمیر آمده ملازمت نمود حکم شد که متصدیان پیشکش نذر روز یکشنبه را تا یک سال بملا محمد شفیعی یزدی میداده باشند - رخصت عبد الرحمن نذر محمد خان پدر او سابق بقید تحریر در آمده بعد رسیدن نذر محمد خان بحکومت غور بند مرخص گردید - و یادگار نام را که از امرای نامدار بلخ بود برفاقت و رسانیدن او مع فوج حضور مامور نمود - سبکان قلی خان برزن معنی اطلاع یافته چون دانست که نذر پدر جمعیت

نمازده با سپاه عاقبت تباہ برسر پدر و باخ آمد و نذر محمد خان
مقصور گردیده بدفع شریسر نابرخوردار پرداخت بعده عرصه
بر نذر محمد خان تنگ آورد ناچار نذر محمد خان عبد الرحمن
را از راه برگردانده نزد خود طلبید - بعده که عبد الرحمن بموجب
امر پدر برگردید ابراهیم بیگ نام منصوب کرده سبحان قلی
خان سر راه او گرفته مانع و بچنگ پیش آمد و ابراهیم بیگ
در مقابله اول کشته گردید و همراهان او بر عبد الرحمن غالب
آمدند - لشکر نذر محمد خان با یادگار بیگ فرار اختیار نمود و
عبد الرحمن بدست قلماقان سبحان قلی گرفتار گردید او را نزد
سبحان قلی آوردند و او برادر را محبس ساخت - عبد الرحمن
بتقاضای مصلحت با نگهبانان خود ساخته و عهد و پیمان رفاقت
و شریک دولت بودن بمیان آورده باتفاق آنها فرار نموده خود را
بخدمت اعلیٰ حضرت رساند حضرت پادشاه متوجه احوال و
همراهان او گردیده عبد الرحمن را منصب چهار هزار پانصد سوار
و بیست هزار روپیه نقد مع اسب و فیل و موصع آلات مرحمت
نمودند و همراهان او را نیز موافق تجویز عبد الرحمن در زمره
بندہای سرکار در آوردند - وقت توجه از دارالسلطنت طرف کشمیر
پسران نذر محمد خان را در لاهور گذاشتند - چون دران سال گرانی
غله و امساک بازار عالمی را بغالش آورده بود و شب و روز
چندین هزار دستهای مستندان سوی آسمان برداشته میشد و نانی
بجانی خرید و فروخت میگردد روز کوچ از لاهور از اثر دعا
ضعفای نالان دریای کرم الہی بتلاطم و ابر رحمت بچندش در آمد

تا چند روز آنقدر بارید که يك هفته توقف و مقام نمودن ضرور گردید
 عسرت حال مردم بفرحت مبدل شد بل از وفور رحمت الهي
 آخر بسبب آنکه رعایا فرصت گشت کار ربيع نیافتند و آنچه کاشتند
 از شدت باران سبز نگردید رعایای برگزانت خالصه پادشاهی در وقت
 تشخیص جمع باستغاثه آمده امین متدین خدا ترس طلب نمودند
 و به سعد الله خان حکم شد که چند روز متوجه شده خود بفریاد و
 وا نمود رعایا و احوال مالگذاران پردازد - محمد صفی پسر اسلام
 خان که نزد عادل خان برای وصول باقی پیدشکس سنوات و دیگر
 بعضی مطالب رفته بود در تقدیم حسن خدمت کوشیده از نزد
 عادل شاه جواهر آلات و زر نقد پیدشکس و چهل فیل مع ساز طلا که
 جمله چهل یک روپیه نقد و جنس برای پادشاه باشد و پنچ لک
 روپیه نقد و جنس برای ملکه جهان پادشاه بیگم و پانزده لک روپیه
 جواهر آلات و نقد و فیل برای دارا شکوه آورده بایک لک و پنجاه
 هزار روپیه نقد و پنچ فیل و قدری جواهر که بمحمد صفی تواضع
 نموده بود از نظر عالی گذرانده مورد عنایات گردید و شش لک
 روپیه نقد و جنس که بسید باقر ملازم پادشاه زاده ولیعهد که همراه
 محمد صفی رفته بود داده بود نیز از نظر گذشت - پادشاه زاده
 محمد اوانگ زیب را صوبه دار مالوا ساخته مرخص نمودند و
 خود تفرج کنان و شکار افغان منازل و مراحل صعب پراز برف
 کشمیر را بصعوبت تمام طی نموده گاه آخر روز و گاه پهر شب رفته
 با خدمه محل بمنزل میرسیدند تا آنکه آخر جمادی الاخری
 بسواری کشتی بکنار شهر کشمیر رسیده لاله و ریاحین آن سرزمین

بهشت نشان را رونق تازه روئی دوبالا بخشیدند و هر شب و هر هفته همراه خدمه محل بر کشتیهایی مزین بانواع پردهای زربفت و ستونهای منقش از لاجورد و قبههای طلا و مرصع سوار شده سیر و تفرج روی آب تالاب دل و اقسام گل باغات و دشت و کوه و در و بام آن مکان فیض بخش که همه یک لخت گل و سبزه زمرد نام بود می نمودند دامن دامن زر بانعام باغبانان و ملاحان مرحمت می شد و مستحقین نموده که در کشمیر صاحب نصاب نگردید - حسب التماس امیر الامرا علی مردان خان بسیر باغ و عمارات ساخته او تشریف بردند از جمله بای انداز و پیشکش علی مردان خان یک لک و سی هزار روپیه نقد و جنس بدرجه قبول در آمد - ملا شاه بدخشی که ذکر او سابق بتکریر در آمده و از حق آگاهان وقت و زبان زد خاص و عام کشمیر بود بدیدن پادشاه آمد و روز دیگر پادشاه درویش نواز از روی نیاز مع ملکه زمان پادشاه بیگم که بخرچ مبلغ چهل هزار روپیه مکان انزوی آن واصل بالله ساخته بود و بیست هزار روپیه دیگر خرچ کرده عمارات دیگر متصل آن برای دیگر فقرا تیار نموده بودند تشریف بردند و پانزده هزار روپیه نذر برای بزم درویشان گذرانده زمانی در خدمت آن درویش حق پرست صحبت داشته سخنان پند بگوش هوش شنیده برخاستند - ملتفت خان را دیوانی صوبه خاندیس و برار عنایت فرمودند *

ذکر سوانح سال بیست و پنجم از جلوس شاه جهان

مطابق سنه هزار و شصت و یک هجری

شاعر هندي که از صاحب طعنان مشهور و مقربان حضور بود

کبدت بنام پادشاه گفته گذرانند فیل ماده و دو هزار روپیه مرحمت نمودند - چون درین سال ابتدا از امساک باران و آخر از شدت باریدن آن اکثر مکانهای گل و سبزه از طراوت و رونق اصلی افتاده بود و اشجارا ثمار کمبار و خشک گشته بودند سیر کشمیر دلبندیر پادشاه بی نظیر نگردید و فرمودند که من بعد چنان باغات و مکن با صفای دارالخلافه و دارالسلطنت گذاشته با این همه صدقات که به بندهای خدا میرسد این مسافت بعیده برای حظ نفس خود طی نمودن و بایذای خلق راضی شدن از طریقۀ خدا پرستی دور است - و بعد از فراغ و انقضای دو ماه غرۀ رمضان اواخر مرداد از کشمیر کوچ فرموده متوجه دارالخلافه شدند - و سعد الله خان مامور گردید که چند روز برای انتظام مقدمات مالی و ملکی در کشمیر مانده زود خود را بدارالسلطنت رساند - در منزل آصف آباد وقت عبور از بالائی پل آب دریا که کهنه بسیار شده بود از سبب ازدحام مردم شکست و قریب دو صد و پنجاه آدم و جانور و مال بسیار در آب افتاد و از انجمله قریب صد نفر غرق بحر فنا گردید - بعد رسیدن نزدیک دارالسلطنت که سعد الله خان نیز بحضور رسیده حکم شد که رستم خان و دیگر امرای دور و نزدیک و راجهای نامدار با مصالح توپخانه برای مهم قندهار بحضور برسند و بنام نامی پادشاه زاده محمد مراد بخش نیز درین باب فرمان بدستخط خاص صادر گردید پادشاه زاده دارا شکوه و خسرو و عبد الرحمن پسران نذر محمد خان ملازمت نمودند - بلاهور که شرف نزول واقع شد سید محی الدین ایلچی روم رسیده نامه قیصرا مع دو اسب

با ساز طلا و مرصع و مروارید و عباي مروارید باف و پنج اسپ
از طرف خود بگذراند پانزده هزار روپيه مع خلعت و اسپ
و خنجر و جیغه بار مرحمت نمودند - بعرض رسید که نذر محمد
خان که عازم بیت الله گردیده بود در راه ودیعت حیات نمود
پسران او را خلعت ماتمی عنایت فرمودند - نامه عربی در جواب
قیصر روم که بدستیاری قلم سعد الله خان نوشته شد باجیغه و
شمشیر و پرتله مرصع بقیمت لك روپيه حواله سید محي الدین
نموده دوازده هزار روپيه نقد و اسپ مع ساز طلا وقت رخصت
دادند - قاضی احمد سعید را با دولك روپيه نقد و جنس برای
شریف و مستحقان کعبه الله همراه سید محي الدین مرخص
ساختند - بعرض رسید که راجه بیتلهداس رخت هستی ازین
سرا بریست ده لك روپيه نقد و پنج لك روپيه را جواهر و فیلان
و دیگر اموال که ازو مانده بود به پسران او معاف فرمودند - شیورام
پسر کلان او را اضافه و خطاب راجگی و اسپ و فیل عنایت نمودند -
رستم خان بهادر بموجب حکم که از جاگیر خود مع یک کروڑ روپيه
از خزانه سرکار برای مهم قندهار روانه شده بود بحضور رسیده ملازمت
نمود - لطف الله و عنایت الله پسران سعد الله خان که تا حال
شرف اندوز ملازمت نگشته بودند همراه محله لشکر سعد الله خان
ملازمت نمودند - لطف الله را تسبیح مروارید و عنایت الله را سرپیچ
مرصع عنایت فرمودند - چهار هزار سوار و هزار برقعدار و پانصد بیلدار
و تبردار از نوکران سعد الله خان در محله بشمار در آمدند مورد
آفرین گردید - صد و یک اسپ بوستم خان مرحمت شد و لهراسپ

خان را از اصل و اضافه پنجهزاري نموده بخطاب مهابت خان و عطاي صوبه کابل معزز ساختند و نجات خان با يك كرور روپيه از خزانه اكبرآباد بموجب حكم رسیده ملازمت نمود - پادشاه زاده محمد اورنگ زيب مطابق حكمي كه بتعيين ساعت از حضور مقرر شده براي مهم قندهار شانزدهم ربيع الاول از ملتان بر آمده بود بعد عرض پنج لك روپيه نقد و پنجاه هزار روپيه را جواهر و دو اسب و دو فيل با ساز طلا و نقره مع خلعت و جيعه بيش بها مصحوب محمد صفي نزد پادشاه زاده روانه فرمودند - وسواي امرای كه همراه آن دره القاج تعيينات بودند بيست و يك امير عقيدت گزين فدويت آئين كه هريكي شيربيشه رزم گفته مي شد از حضور با خزانه نا معدود و مصالح زياد از قياس قلعه گيري روانه ساخته مامور فرمودند كه از راه ملتان خود را بقندهار رسانده روز يكشنبه سويم جمادي الاخری كه اواخر اردي بهشت باشد ساعت بتجويز اختر شناسان ركاب مقرر ساخته خود را بپاين قلعه رسانده بمحاصره پردازد - و نيز مقرر شد كه سعد الله خان خود را براه کابل در همان تاريخ رسانده با پادشاه زاده ملحق گردد و شانزدهم ربيع الاول مطابق اوائل اسفندار خود متوجه کابل شدند - و همان روز كه ساعت مسعود بود سعد الله خان را با پنجاه هزار سوار و ده هزار پياده برقنداز و چند هزار بان و بيست توپ كلان قلعه شكن و بيست توپ ميانه و بيست هتال و ده فيل جنگي مست و صد شتر نال و دو كرور روپيه خزانه و ديگر لوازم قلعه گيري با بيلدار پيشمار روانه ساختند و آنچه بايد براي رواندن نقب و

ساختن دمدمه و پیش بردن مورچال ارشاد فرموده تاکید نمودند که در ساعت مقرری که مذکور شد خود را رسانده محاصره نماید - و جمله فوج هفتاد هزار سوار سائر سوای توپخانه که شش صد امیر و منصفدار نامی و روشناس باشند مقرر و تعیین شدند و برستم خان و همه امیران اضافه و خلعت و اسپ و فیل و جواهر مرحمت نموده مرخص ساختند و حکم فرمودند که قریب کرور روپیه در طلب و سه ماهه پیشگی بمنصفداران و تائبینان امرا و توپخانه در کابل بدهند و ارشاد نمودند که اول در تسخیر قلعه بست و زمین داور و غیره کوشند که باعث تزلزل دل مردم قلعه گردد - و پادشاه خود کوچ کنان منزل بمنزل طی مسافت نموده در دو ماه و چهار روز که روز چهارم جمادی الاولی باشد شرف نزول در کابل نمودند - و سعد الله خان کوچ بکوچ طی منازل می نمود تا آنکه اول جمادی الاولی بموجب حکم و تعیین تاریخ نزدیک بقندهار بخدمت پادشاهزاده رسیده باتفاق بمحاصره قلعه پرداختند - عبد الرحمن پسر نذر محمد خان را از روی کم توجهی تعینات بنگاله نمودند - امام قلی یوز باشی از لشکر ایران جدا شده نزد سعد الله خان آمده روانه حضور گردیده ملازمت نمود پنجهزار روپیه مع اسپ و خلعت و انعام مرحمت نموده در جرگه بندهای پادشاهی در آوردند *

اکنون کلمه چند از تردد بمحاصره قندهار و پیش بردن مورچال و ساختن کار بتدکار می آرد - بهادران کار طلب از چار طرف در مکانی که گوله رس نبود فروه آمدند و شروع بدواندن نقب و نسق مورچال نمودند خصوص سعد الله خان نسبت بهمه

امیران کارزار دیده زیاده شرط کردند و جلالت و تدبیر بکار برده.
 باتفاق راجپوتان تهور نشان بگرد آوری مصالح نقب زدن و مورچال
 دواندن کوشیده نشانه گوله توپ و تفنگ و سنگ خود را ساختند -
 بعد دار و گیر و محاصره چند روز قلعه دار تغافل نموده چنان
 بند و بست نمود که اصلا صدای آدم و ترداد محصوران ظاهر نمی
 گردید هر چند که لشکر هندوستان در پای حصار آمده باظهار تهوری
 ترداد رستمانه می نمودند ناشنیده و نادیده انگاشته از قلعه صدا
 بلند نمی ساختند تا آنکه مردم مورچال رستم خان و وزیر اعظم
 و دیگر امرا بپای حصار و نزدیک خندق رسید روزی راجه راجروپ
 که از صاحب تردادان مشهور بود آمده ظاهر ساخت که مکانی
 در مابین حصار نزدیک خندق و برجی بنظر آمده و مورچال
 بآنجا رسیده که قابوی یورش و بالا بر آمدن دارد و پاسبازان بروج
 غافل و بیخبر معلوم می شوند اگر مافون سازند با جمعی از همراهان
 جانباز و مدد وزینه و کمند خود را همراه کرناچی بالا برسانیم لشکر
 مسلح و مکمل چشم بر راه و گوش بر آواز کرنا باشد و بروقت یورش
 نمایند وزینه بسیار تیار نگاه دارند بعده که از پادشاه زاده و سعد الله
 خان اذن حاصل شد راجه وقت شب با چند نفر یکه تاز جانباز
 که در فن قلعه گیری از کار آزمایان مشهور بودند بانواع تدبیر قدم
 جرأت گذاشت و پیش قدمان جان نثار مار صفت بالای حصار
 بر آمده باشاره مقرری لشکر جانباز را طلبیدند و بهادران بی تابانه
 بکمند جانبازی بحرکت درآمدند و صدای کرنا بلند گردید محصوران
 که از چند گاه چشم بر راه و گوش بر آواز چنین قابو بودند از اطراف

مهربان روش ساخته باقسام آلات آدم کشی بر سر آن بدگاه تاخته
چندان توپ و تفنگ و بان سردادند و حقه آتش و سنگ و روغن
جوشان و انواع مصالح مرد ربا از بالا ریختند که آن جماعه بر سر
برج رسیده و نارسیده جان باختند به تبدیل هئیت بیاران خود
بی منت مدد قدم و کمند پیوستند و مسلمانان و راجپوتان بسیار
بکار آمدند که تفرقه نمودن دشوار می نمود و هرکه آن طرف دیوار
و کنار برج خود را رسانده خبرش باز نیامد و هر طرف از کشته
پشتها پدید آمد و آن قدر آدم کشته و زخمی گردیدند که بشمار در
نیامدند و ازان روز تا ده ماه و هشت روز بازار پیکار بالا و پائین بمرتبه
گرم بود که هرکه سر از مورچال بر می داشت در همان دم جان
می باخت و قزلباشان شبها بر آمده بر مورچال می ریختند آدم
و چارپا ضائع می نمودند و از هر دو طرف آدم کشی و مردم کشی
در میان بود روزی از گول توپ کلان طرف سعد الله خان چهار پنج نفر
نامی محصوران که با محمد بیگ توپچی باشی نشسته تردد می
نمودند یکجا خوابیدند شبی بر مورچال رستم خان و سعد الله خان
جمع کثیر قزلباش ریخته کشش زیاد و شوخی بسیار نموده بعضی توپها
را ناقص ساخته و جمعی را اسیر کرده باز راه قلعه گرفتند و هر چند
که از اطراف خبردار شده تعاقب نمودند چون از بالای قلعه باران
آتش می بارید در تلافی کاری نساختند - و چندانکه بهادران جانباز
و جان نثاران یک تاز شرط تردد بجای می آوردند و مورچال نزدیک
می رساندند فائده نمی بخشید و از ضرب توپهای کوه ربا که پیهم
می رسید محنت و تردد سرداران ضائع می گردید - درین ضمن توپ کلان

پادشاهی ترکیدند و در مقابل توپ اندازان بیخطای قلعه که هم رومی و قزلباش حکم انداز بودند توپ اندازان هذک کاری نمیتوانستند ساخت - و تسخیر قلعه بست و زمین داور نیز بسبب اختلاف رای سرناران با وجود تردیدی که می بایست بظهور نیامد و دیگر تودنات که از قلعه دار پخته کار بر روی کار آمد اگر بتحریر تفصیل آن پردازد بطول کلام منجر میگردد - حاصل کلام چون این اخبار ملالت اثر بسمع پادشاه رسید و ایام محاصره بامتداد کشید و مصالح توپخانه رو باتمام آورد و در همین اوان معروض گردید که از یکن کم فرصت و واقعه طلبان نا هنجار از بکیه اطراف غزنین را تاخت و تاراج می نمایند و جان و مال رعایا بمعرض تلف می آرند فرمان بدستخط خاص مشتمل بر طالب پادشاه زاده و موقوف داشتن این مهم بروقت دیگر صادر گردید - بعد رسیدن پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بحضور اختیار چهار صوبه هکن داده مرخص ساختند - و صوبه احمد آباد بشایسته خان عطا نمودند - و بهادشاه زاده داراشکوه از اصل و اضافه سی هزار بیست هزار سوار ضمیمه دو کور دام انعام و صوبه کابل مرحمت نمودند - نیابت کابل بنام سلیمان شکوه مقرر کرده از اصل هشت هزار و چهار هزار سوار نموده خیمه سرخ که لغایت آن روز بسلطان زاده حکم نبوت عطا فرمودند - و از طرف دارا شکوه نیابت ملتان بمحمد علی خان مقرر گردید - پادشاه زاده محمد شجاع را به بدگالا مرخص ساختند *

از وقائع بذکر سورت بعرض رسید که غلام رضا نامی از ایوان با چند سراسپ عراقی رسیده دستک بمهر والی ایران بدین مضمون

دارد که غلام رضا نامی ملازم اله وردی خان اسپي چند برای او می بود احدی مزاحم نشود و دستک مذکور بجنس بحضور فرستادند بعد عرض حضرت اعلی را مظنه آن شد که اله وردی خان با پادشاه ایران و منسوبان آن خاندان رسل و رسائل دارد برای او بدین وسیله اسپان آمده اند حکم شد که غلام رضا را مقید ساخته اسپان و آنچه دارد ازو گرفته روانه حضور سازند و اله وردی خان را که در حضور بود از منصب برطرف ساخته از کابل اخراج فرموده بدارالخلافه که خانه او بود روانه ساختند - هر چند که اله وردی خان قسمهای شدید را شفیع ساخت فائده نه بخشید - و فاضل خان را که برای تحقیق امر نمودند بعرض رساند که غلام رضا نام وقتی از جمله نوکران او بود بعد برطرف شدن بایران رفته باظهار دروغ خود شاید دستک حاصل نموده باشد اما این عذر مسموع نگردید *

ذکر سوانح سال بیست و ششم مطابق سنه هزار

و شصت و دو هجری

بعد رسیدن سعد الله خان از قندهار وسط ماه مبارک رمضان روانه دارالخلافه شدند مرشد قلی خان را بدیوانی کل دکن و محمد صفی پسر اسلام خان را به بخشیکری و واقع نگاری دکن مامور و مرخص ساختند اگرچه هر دو نام برده بانواع خوبی و صفات موصوف بودند اما در تعلنه دکن محمد صفی در اکثر مقامات بر منصفداران سختی نموده بنای بعضی بدعتها گذاشت و مرشد قلی خان بندوبست دیوانی را بدستوری که در عهد اکبر پادشاه تودرمل بنای دستور امور ملکی گذاشته بود در دکن بر رشتنه و هارده تشخیص جمع مال بتعین تفریق

جنس اقسام غله و بقولات آنچه از باران بهمرسد و هرچه از آب چاه و کاریز پیدا شود نظر بر قیمت هر جنش و دستور بنای پیدموشن اراضی که بیگه و پرتن و سین و بسوه باشد نوعی نموده که تابقای روزگار دستور العمل عمال و زمینداران خواهد ماند - پانزدهم فی تعدد در باغ فیض بخش لاهور فرود آمدند میرزا رستم قندهاری را بسبب ضعف پیروی و امتداد بیماری هزار روبیه سالانه مقرر کردند - میرزا ابراهیم ادهم خواهرزاده تقرب خان از ایران آمده شرف اندوز ملازمت گردید گویند میرزا ادهم که در نجابت و شرافت ذاتی و تحصیل علم و دیگر کمالات صوری و معنوی و طبع موزون از مشهوران اعیان ایران گفته می شد در آغاز جوانی بهندوستان آمده بعد ملازمت چون مرکز خاطر پادشاه بود که او را بهمضری یکی از صبیهای خود، سرافرازی بخشند تقوب خان را که خالوی او می شد برای تربیت او مامور ساختند اما میرزا که از اصل ماده سودا در دماغ او جا گرفته بود نمی خواست که پا بند تاهل گردد و ابا نمودن از پاس ادب دور میدانست زیاده خود را بدر جنون زده کلمات لغو و مطایبهای شوخی آمیز پا خالو و دیگر امیران بمیان آورده بمرتبه خویش را در هرزه گوئی و امر و پرستی مشهور ساخت که مکرر پادشاه فرمودند افسوس باین کمال میرزا بحال خود نمانده - از اشعار رنگین او سفینها پرست از زبان راوی نطق شنیده شده که در حالت سکرات که اشک ندامت برتلف شدن عمر از چشمه چشم او جاری بود حصار مجلس گفتند میرزا خدا را یاد کن دران وقت بدیهه این شعر از زبان او بر آمد * بیت *

اینگه میگوئی فراموشش ممکن در وقت مرگ

من که می میرم برایش چون فراموشش کنم

خسرو ولد نذر محمد خان را از منصب بر طرف ساخته لک رویه
سالیانه مقرر فرمودند - بخانه علیهمردان خان شریف بردند و لک
و بیست هزار رویه از جمله پیشکش قبول نمودند - درازا شکوه
التماس نمود که امیدوار است که مهم تسخیر قندهار بعهد غلام
مقرر شود قبول نموده سه ماه و نه روز در لاهور توقف فرموده اکثر
مصالح قلعه گیری که از انجمه ده توپ کلان و سی و هفت توپ
هوائی خورد و سی هزار گول خورد و کلان و چهارده هزار بان و سرب
و باروت و غیره برین قیاس قیاس و موجود ساختند و بنجاره را برای
رسانیدن رسد استمالهت فرمودند از آخر ربیع الاول که اوائل اسفندار
باشد ساعت کوچ و هفتم جمادی الاخری تاریخ محاصره مقرر
فرموده از خلعت و شمشیر و خنجر مرصع و دیگر مرصع آلات و اسبان
و فیلان با ساز طلا و میضا و نقره بقیمت چهار لک رویه وقت رخصت
عزایت فرمودند و سوای آن بیست لک رویه از نقد و جنس
مساعدت مرحمت شد و از امرای نامدار و راجهای جلالت آثار
و بهادران رزم آزما و دلاوران معرکه آرا از حضور و مقعینگی کابل و
دیگر اطراف صوبجات که اکثر در محاصره سابق رفته بودند مجموع
هفتاد هزار سوار منصبدار و تائبین و پنج هزار برقنداز و سه هزار
احدی تیرانداز و ده هزار پیاده بند و قچی و شش هزار بیلدار
و تبردار و پانصد سنگ تراش و نقب کن و پانصد سقا و هفت
توپ کلان و هفده توپ هوائی و سی توپ خورد و شصت فیل

جنگي مست انتخابي سواي فيلان پادشاه زاده و امرا که جمله صد و هفتاد فيل بشمار آمدند و ديگر از بان انداز و کوله انداز و غيره سر انجام قلعه گيري که تعداد آن تحصيل حاصل است با یک کرد روپيه خزانه که در رکاب موجود بود همراه دادند و علیمردان خان را مع محمد ابراهيم نام پسر که بخطاب ابراهيم خان سرافرازي يافته بود و هفت هزار سوار تعين و مقرر ساختند و فرمودند که بکابل رفته تا انفصال مهم در امداد و معاونت ارسال رسد و ديگر لوازم قلعه گيري کوشد *

ذکر سوانح سال بيست و هفتم از جلوس صاحبقران

ثاني مطابق سنة هزار و شصت و سه هجري
مير احمد ولد سيادت خان را بخطاب مير احمد خان و فوجداري نصير آبک و غيره توابع خاندیس و سيف الله عرب را بتعلقه فوجداری مصطفى آبک عرف چوپره صوبه مذکور مرخص ساختند پادشاه زاده را براه ملتان و توپها را براه نزدیک هموار باچند هزار بيلدار و غيره و فيلان کوه پيکر روانه ساخته خود پادشاه در بيست روز بملتان رسيدند و چند روز برای سرانجام ضروري توقف در آنجا نموده و خدمه محل را در ملتان گذاشته مرحله پيمای سمت کابل گردیدند و رستم خان که بطريق هراول با مصالح قلعه گيري و دوازده هزار سوار و چند امير نامدار پيش قدم بود هفتم جمادي الاخری موافق تعين ساعت از حضور خود را بهاي حصار قندهار رسانده بقصد محاصره سپاه را طرف خندق و برج و باره نمودار ساخت و جوانان يکه تاز و ازبکان قزاق اسپان را بچولان در آورده تيز جاوها

نمودند و خود نمائیدها بروی کار آوردند و قزلباش نیر بی باکانه از قلعه برآمده با هم آمیخته مصافحه پیکار نموده خواجه خان را باجمعی از اربکان مقتول و زخمی ساختند و چند نفر نیز از مردم قلعه کشته شدند و آن روز رستم خان رو بروی دروازه قلعه دورتر از گولۀ رس فرود آمد و روز دیگر سوار شده با فوج آراسته برای ملاحظه اطراف قلعه و تجویز مورچال و دواندن نقب تا سه روز جلوه گر بود و پادشاه زاده بعد طی منازل دشوار گذار و عبور کتلهای تنگ و نا هموار نزدیک بقلعه رسیده برای ساعت هفت روز از قلعه دور فرود آمده برای ملاحظه و تجویز اسباب قلعه کشائی موار می شد بعده که نزدیک باغ میرزا کامران فرود آمدند و رستم خان را با دیگر امرای کار طلب جانجا تعیین نموده مورچال قسمت نمودند و همراه هر یک از توپخانه و غیره مصالح قلعه گیری بتقسیم در آمد و هر یکی در تردد کردن و دواندن مورچال بزور بازوی خود و مدد بیلداران چابک دست سعی موفور بظهور می آورد خصوص محمد جعفر میر آتش که نسبت بهمه امیران صاحب داعیه پیش قدم و زیاده از همه ساعی بود پر کلان بر سر میزک روزی یکی از همدمان گستاخ ازو پرسید که چنیور، پر کلان بر سر زدن چه لطف دارد در جواب باظهار قدویت گفت که روز یورش بهمین پر پریده خود را بقلعه خواهم رساند - آنچه تردد در پیش بردن مورچال و کردن نقب از بهادران کوه کن و جوانان قلعه شکن بظهور آمد و جانفشانیها که بعرضه کارزار آوردند اگر بتحریر تفصیل آن پردازد از راه اختصار کلام دور می افتد چنانچه بعد ذکر تسخیر قلعه بست و غیره از توابع قندهار

چند کلمه از تدبیر جانبازان و سعی لاحاصل کوه کذان بتذکار خواهد
 آورد چون حکم اعلی حضرت بود که اول خاطر از تسخیر قلعیات
 تعلقه قندهار جمع باید ساخت تا تزلزل تمام در دل محصون راه
 باید رستم خان را با نجابت خان و راجه‌های کار طلب جمله بیست
 امیر و پانزده هزار سوار و احدی و برفنداز بسیار برای تسخیر قلعه
 بست تعیین فرمودند چون لشکر بیای قلعه رسید از هر طرف تردد
 نمایان بظهور آمد و گولهای توپ و تفنگ و زنبورک آتش بار
 گردید از زمین و آسمان رعد هیبت افزا زمین و زمان را بزلزله
 درآورده تا ده روز مهدی قلی قلعه دار ثبات حوصله بکار برد بعده که
 توپ کلان قلعه کشا رو بروی برج دروازه برده چند گول خانه بر انداز
 بر در دیوار قلعه زدند قلعه دار بزنها و التماس آمان در آمده کلید
 قلعه را گرفته نزد رستم خان آمد و مردم پادشاهی بضبط اموال و
 اذوقه تعیین شدند و رستم خان تفقد بسیار بحال مهدی قلی خان
 قلعه دار مبدول داشت چون پسر مهدی قلی خان که حارس قلعه
 کرسنگ بود باوجود که رستم خان نوشته پدر او مشتمل بر اینکه
 الحال محصور بودن و جنگ نمودن فائده ندارد چنانچه من قلعه
 را حواله نموده مامون گردیدم تو هم اطاعت نما حاصل کرده فرستاده
 بامید واریها نزد خود طلب نمود او ابتداء قبول نموده بعد جنگ
 چند روز قلعه را خالی گذاشته فرار نمود میر محمد برکی را
 قلعه دار آنجا ساخته مهدی قلی را مع مال و عیال نزد پادشاهزاده
 ذوالاقبال روانه نمودند - درین اوان چون نوشته ملک حسن نام
 یکی از امیران که متضمن بر شکوه حضرت اعلی و رجوع بشاه

ایران نوشته بود جواب آن بدست جاسوسان پادشاهی افتاد خانه
 او را بضبط در آورده بی منصب ساخته محبوس نمودند و تسطیر
 باقی سوانح که از رستم خان برای تسخیر دیگر قلعات و تنبیه
 مفسدان آن ضلع بظهور آمد و آخر فائده برای علت غائی
 آن نداد قلم را رنجه نداشته بتحریر چند فقره که در محاصره
 قندهار بظهور آمده می پردازد - بعد رسیدن خبر تسخیر قلعات
 و رفتن رستم خان بدون خاطر جمعی از تسخیر باقی قلعات
 برای تنبیه مفسدان نواح بحضرت اعلیٰ خلاف مرضی دانسته
 تاکید پیاپی برای تسخیر قندهار صادر فرمودند راجه راجوب
 و محمد جعفر میر آتش و اکثر بادهای عقیدت نشان بساختن
 دمدمه فلک اساس و دواندن نقب پرداختند و پادشاه زاده داراشکوه
 امرا را طلبیده باظهار وعده و وعید تهدید آمیز می فرمودند که
 مرا محمد اوزنگ زیب تصور ننمائید که دوبار از پای این حصار
 فتح نانموده برخاست تا آنکه قلعه را بتسخیر نیارید یکی از شما را
 زنده نخواهم گذاشت که روی زن و فرزند خود به بینید و محمد
 جعفر در تردد بکمال اظهار فدویت و عقیدت بیشتر از آنکه در حوصله
 بشریت گنجد سعی بود و التماس می نمود که بعد تصرف
 آمدن قلعه بهر صورتی که باشد یک نفس و احد محصوران را زنده
 نخواهم گذاشت چنان نشود که بعد رجوع و الحاح آن جماعه
 طریقه ترحم را کار فرمایند و جان بخشی نمایند - پادشاه زاده
 می فرمودند که ما پادشاهان را دریای رحمت گفته اند در صورت
 رجوع خصم ترحم نمودن ضرور است و هر چند کار نقب و مورچال

بپایکار و نزدیک بخندق و حصار می رسید بضرب گولۀ توپهایی
پی در پی ضائع و باطل میگردد خصوص محمد جعفر دمدمدۀ
عالی که بخروج یک لک روپیه بارتفاع بیست و هفت درجه و
طول هفتاد و پنج درجه تیار ساخته ده توپ عالم آشوب بالای آن
آورده شروع بزدن گولهاطوی حصار نمود و از دمدمدهایی دیگر
فیز گولهایی توپ هوائی و بان اندرون قلعه میرسید و خرابی بسیار
از جان و مال بمحصوران میرسید - از جملۀ ضائع و کارنامه که یکی
از گولۀ اندازهای حکم انداز پادشاهی نمود آنکه رویروی دولت خانۀ
پادشاه زاده از بالای قلعه توپی را مجرا بسته بهم آتش میدادند
و مکرر گولۀ آن نزدیک کار خانجات متصل خیمه افتاده آدم و اسب
ضائع می ساخت تا آنکه از توپ اندازان بیخطای هندوستان در مقابل
آن توپی را چنان مجرا بسته آتش داد که دهن آن توپ قلعه را
شکست و چند روز از آن توپ اثر صدا ظاهر نشد بعده از همان مکان
ناگهان گولۀ می آمد و نشان توپ سوای برخاستن دود آن ظاهر
نمی گردید آخر از زبانی یکی از محصوران که بقید آمده بود
معلوم گردید که سر آن توپ را بریده قسمی بر دمدمدۀ نو احداث
گذاشته بودند که وقت آتش دادن سوای دود و صدا اصلا سروا مرئی
نمیگشت و اول روز و آخر روز از آن ده دوازده گولۀ سر میدادند
الحاصل چه جانفشانیهای نمایان که از بهادران عقیدت نشان بظهور
نیامده و چه تعبیه و تدبیرهای جان بازان که در آن محاصره جلوه
گر نگردیده تا آنکه آبهای خندق را به تود تمام دزدیدند و از افتادن
گولۀ هوائی در یکی از اندبار باروت خانۀ قلعه آتش در گرفت و

جمعی که دران کارخانه بودند با سقف خانه پریدند و جان سپاران
 قهورپیشه که چند بار در مقابل گولهای آتش بار یورش نموده
 آنچه شرط انتهای جان نثاری و جلالت بود بجا آوردند و آخر کار
 کاری نساختند بتحریر تفصیل آن عذاب کمیت خامه را معطوف
 داشتن تحصیل حاصل است اما رشید خان عرف محمد بدیع که
 دران مهم در خدمت پادشاه زاده همراه مهابت خان تعلقه
 دیوانی داشت بطریق وقائع رویداد محامره می نوشت و بعرض
 پادشاه زاده رسانده انعام گرفت و آن تاریخ را مسمی بتاریخ قندهار
 ساخته و آنچه از بعضی وقائع دران درج نموده اگرچه زبان خامه
 را جرأت بیان آن نیست اما اصلا ترک ذکر آن نمودن خلاف
 طریقه مورخان مذاقت بیان دانسته کلمه چند می نگرد - گویند
 سلطان سلیمان شکوه بدستور اطفال شجاعت پیشه بازی بازی قلعه
 از ریک ساخته برج و باره دران قرار داده از چوب توپها بران برج
 و حصار چیده جمعی را بجای قزلباش درانجا محصور قرار داده
 یورش نموده بعد بلند ساختن صدای داروگیر و سردادن تفنگهای
 خالی قلعه فتح نموده حکم بنواختن شادیانه فرمودند و امرا نذر
 گذرانده تسلیمات مبارک باد بجا آوردند - بعده که بعرض پادشاه زاده
 رسید خود سلیمان شکوه را طلبیده زبان بمبارک باد کشوده
 خلعت عنایت نمودند و همه امرا آداب تهذیب بققدیم رساندند -
 محمد جعفر روزی بعرض رساند که چند روز است صدای آدم و
 آثار تردد از قلعه ظاهر نمی شود و بوی گند مردها می آید
 ظاهرا بسبب طاعون و وبا قلعه دار با اکثر رفقا و سپاه و دیعت حیات

نموده بعده بشغف تمام یورش نمودند و تا رسیدن بهادران قلعه
کشا پای برج حصار ندا و صدا از قلعه بر نیامد بعده که کار بکنند
بستنی و بالای حصار برآمدن رسید یکبار توپخانه باقسام آلات آتشبازی
بغرش درآمد و چند هزار گوله و سنگ کوه ربا از بالا باریدن گرفت
و آن قدر سوار و پیاده دران یورش پای حصار بکار آمدند که تا
چند روز وارثان آنها از ملاحظه باریدن تگرگ بلا از بالا قادر بر برداشتن
لاش مردها نبودند و راجپوتان بتلاش بسیار شبها هیماها بر
مردهای خود از دور انداخته همانجا آتش می دادند .

دیگر از ساده لوحی پادشاه زاده و بعضی هوا خواهان نوشته
که روزی محمد جعفر دو دعوتی ریش سفید پشمینه پوش را
بر دوش را نزد پادشاه زاده با هوش آوردند و عرض نمودند که اینها
بمراقبه رفته از احوال عالم خبر میدهند و پادشاه زاده هر دو را
باعزاز تمام نزد خود نشانده اقسام بوی خوش حاضر ساختند
آن هر دو غواص بحر معرفت سر بمراقبه فرو برده یکی از آنها
بعد از مدت سر از جیب تفکر بر آورده گفت که من سیرکنان
وقتی بصفاهان وارد شدم که صدای واویلائی واقع شاه ایوان
بلند شده بود - درین ضمن دیگری سر بالا نموده بر زبان آورد که مرا
در حالتی گذر بر اصفهان اتفاق افتاد که شاه عباس را بخاک
می سپردند چون از زبان الهام بیان هر دو صاحب حال آن مرده
بگوش سامعان رسید محمد جعفر و دیگر امرا بشکر این نوید گویا
شدند - و از غرائب دیگر بتکریر آورده که محمد جعفر یکی از ریاضی
دان صاحب کمال محیل را آورده بعرض رساند که این مرد در

تسخیر جن و فن تکسیر دست تمام داند التماس مینماید که اگر یک
لولی که بچنین و چنان شکل و شمائل موصوف باشد با قدری
شراب دو آتشه سه ساله و بعضی مصالح مطلوبه دیگر عنایت
فرمایند از خون بدن آن لولی و شراب چند هزار نقش نوشته
بعضی جنها را که محکوم منند با لشکر آنها بتسخیر در آورده برای
مغلوب و منکوب ساختن محصوران مامور می سازم درین مابین
ایام که بچهل روز نخواهد کشید لشکر قاهره در یورش سعی موفوره
بکار برد که جنیان نیز بمدد پردازند پادشاه زاده برای سرانجام دادن
متصالح مطلوبه محمد جعفر را مامور ساختند - از شهرت این خبر
لولیان لشکر او پوش شدند تا آنکه بسعی تمام آنچه مطلوب و
مرغوب او بود موجود نمودند تا انقضای ایام موعود که امید مفتوح
شدن قلعه بزور سرپیچیه مبارزان قلعه کشا داشت در خلوتخانه
خاص تعیش می نمود بعده که ایام وعده بسر آمد و دانست که از
یورشها فائده مرتب نمی شود و بخیه پروری کار می افتد از ملاحظه
سرنش و انفعال از لشکر فرار نموده خود را بپای حصار قلعه نزدیک
دروازه رسانده و مال امان گردانده مامور گردیده بقلعه در آمد و نزد
قلعه دار بودند بعد استفسار احرار وجه خوراکي او مقرر نمودند چون
اجل آن محیل مکار سرگشته روزگار رسیده بود گاه گاه بر سر دیوار و
کنار برج و حصار آمده تفرج می نمود و با مردم لشکر پادشاهی
تکلم میکرد و قزلباشان که از شنیدن اوصاف او متوهم بودند بر
وسواس آنها افزون و او را از پشتنه بالای قلعه بزیزند اختند و بسزای
اعمال رسید - و مکرر محاکمه جعفر بعرض می رساند که امروز فردا

قلعه دار با همراهان اسیر پنجه قهر بهادران خواهد گشت باید که
توحم بحال آن طائفه بدسگل نموده حواله من نمایند که بانواع زجر
سیاست تمام نمایم و بجزای کردار رسانم پادشاه زاده می فرمودند
که ما پادشاهانیم ما را لذت عفو جرائم زیاده از انتقام و مکافات
اعمال مجرمان می باشد *

القصة یورش دفعه پنجم نهم شوال اواخر شب مقرر فرمودند
نردبانهای آسمن پایه و زینهای گردون رفعت تیار نموده و دیگر
تعبیه و مصالح یورش موجود ساخته جویای قابو بوده یکپاس شب
مانده جوانان کار آزما و بهادران قلعه کشا آنچه شرط جد و جهد
بود بکار برده بکمند همت خود را بالای دیوار قلعه رساندند
رستم خان و لشکر خان و ایرج خان و محمد جعفر با جمعی
از راجپوتان مصدر تردد جان بازی گشته از بالای دمدوها و
پائین حصار از زدن بانهای آتش فشان و انداختن گولهای
خانه بر انداز جان ستان غوغای حشر انگیز بر انگیزند و از هر
طرف چندین هزار گوله توپ و تفنگ و زنبورک بکومک یورش
بهادران برای سراسیمه ساختن محصوران اندرون قلعه میزدند و
دیوارهای که هر روز بصرب گوله توپ می انداختند شب محصوران
بر می داشتند آن شب فرصت برداشتن آن نیافتند - و عبدالله
بیگ و محمد جعفر هر دو برادر چندان فریاد برای ترغیب پردلان
نمودند که از بستگی صدا قادر بر حرف زدن نبودند تا آنکه صبح
پرده از روی گار برداشت و از بالا نسبت بشب زیاده گوله توپ
و تفنگ و ساچمه و پارچه آهن و پل سیاه و چادر روغن نقط زده

و آتش گرفته و سنگهای خورد و کلان چون تگرگ آسمان باریدن گرفت و فرصت سر بر داشتن و تردد نمودن نمی دادند و جمعی کثیر از سادات باره و مغلان و راجپوتان و افغانان دلاور نشان نشانه هدف تیر اجل گردیدند و جمعی زخمی گشته افتان و خیزان راهی که با شکل تمام زنده بودند بسرعت تمام طی نموده مراجعت نمودند و سواي مردم غیر مشهور چندین از روشناسان مثل خواجه خان و ضیاءالدین خان بخشی اعدیان و محمد شریف عرب و تیمور بیگ و لعل بیگ و محمد حسین پسر میر یوسف و محمد سعید کاشغری و دولت خان و راجه مانسنگه و غیره بیست و پنج امیر و راجپوت با نام و نشان بکار آمدند و احدی بسیار جان نثار گشتند و همچنان در خندقها که نقبها از آنجا سر بر آورده بود و درین روز بامید افتتاح کار بقصد پیکار تهور پیشگان کار طلب بامید یافتن اضافه خود را بدان رسانده بودند غرق دریای غیرت و مرحله پیمای راه عدم گشتند آن روز زیاده از دو هزار کس ره نورک بادیه فنا گردیدند پادشاه زاده رستم خان را با دیگر امرا طلبیده از روی اعتراض فرمودند که ما مکور می فرمائیم که ما را به برادر اورنگ زیب نسبت ندهند که بی تسخیر قلعه روی باز گشت داشته باشیم همه در جواب باطاعت امر حاضر جواب گشته از سر نو در نقب دوازدن و دهمدمه ساختن و مورچال پیش بردن پرداختند و هر روز چندین تن نام داران از هر دو طرف بی سر می گردیدند خصوص از مردم پادشاهی بسیار ضائع و تلف می شدند و هفرمندان عرب و عجم و هند تختها و چوبها تعبیه نموده بر پسمانهایی تدبیر بسته بران نشسته خود را به پناه و

جوف زیر کوه که گوله آنجا نمی رسید رسانیدند محصوران مطلع شده روغن نفت بسیار در خیکها پر نموده برابر و محاذی آن تختها فرو کردند بعد آن بزدن تیر آن خیکها را چنان سوراخ نمودند که روغنها بران چوبها پاشیده شد و لحاف و پارچه‌های کهنه را چرب نموده آتش زده بر سر چوبهای در از بسته بران تخته و چوبها رسانده تختها را با ریسمانها بل با راکبان می سوختند و نقبها از کنار خندق تا زیر دمدمه رسانده خاکهای دمدمه را چنان می دزدیدند که تا خبردار می شدند دمدمه بصورت چاه مبدل می گردید - در تاربخ ایران مذکور است که محراب خان در مدت ایام محاصره دروازه قلعه را هرگز نه بست *

حاصل کلام بعده که مدت محاصره از پنج ماه گذشت و مصالح سرب و باروت و گوله بآخر رسید و در لشکر و محرا غله و علف نایاب گردید و از آسمان برف باریدن آغاز نمود و زمینها تخته یخ بست و آدم بسیار و چارپایه بیشمار از گرسنگی و سرما تلف شدند حقیقت بحضرت اعلی رسید فرمان بدستخط خاص صادر گردید که برخاسته آیند - لهذا رستم خان قلعه بست را که بتصرف در آمده بود ویران و مسمار ساخته ذخیره ماکولات آنجا را بمردم قسمت نموده مصالح توپخانه را با خود گرفت - اواخر ذی قعدة پادشاه زاده از پای حصار کوچ نموده چون ملاحظه تعاقب قزلباش و شوخی افغانان بود توپخانه را با مردم زیاده بپیر با غیرت خان پیشتر بغزنین روانه ساخته خود چند مقام نمودند و بعد کوچ در هر منزل از شوخی قزلباش و دیگر مفسدان آن نواح مضرت

بسیار بحال مردم عقب و اطراف فوج می‌رسید تا آنکه بملتان رسیدند
و در آنجا چند روز آرام گرفته اوائل محرم الحرام داخل دارالسلطنه
لاهور شدند *

الحال بگذارش احوال حضور می پردازد که محمد صالح پسر
خاله شاه عباس را هزاری دوصد سوار منصب عطا نمودند *
ذکر سوانح سال بیست و هشتم از جلوس مطابق
سنه هزار و ششت و چهار هجری

از عرضه داشت محمد اورنگ زیب بر مرده تولد فرزند مبشر
گشته مسمی بمحمد اعظم ساختند - محمد ابراهیم آخته بیگی را
بخطاب اسد خان سرفرازی بخشیدند - و اعتقاد خان را که بسبب
مرض دائمی استعفاي منصب نموده بود سالیانه مقرر کرد بودند
بعد حصول صحت از دارالسلطنت بحضور رسیده بمنصب چهار
هزاری و پانصد سوار و خدمت بخشی گری بدستور سابق مفتخر
گشت - بعرض رسید که مسجد قلعه اکبر آباد که از سنگ سرخ حکم
شده بود در مدت هفت سال بخروج سه لک روپیه اواخر سال بیست
و هشتم جلوس باتمام رسیده لهذا اواخر فی حجه متوجه مستقر الخلافت
شده شانزدهم محرم داخل قلعه گشته روز جمعه نماز ادا نموده ده
هزار روپیه بمستحقان آنجا رساندند - اواخر محرم بعد زیارت مقابر
شهد علیا و بزرگان دیگر بدار الخلافت مراجعت فرمودند - بعرض
رسید که غریب داس برادر رانا جگت سنگه که در حضور بود بیکم
برخاسته بوطن رفت فرمودند که از منصب و جاگیر برطرف
نمایند - چهاردهم صفر داخل دولتخانه دار الخلافت شدند -

پادشاه زاده دارا شکوه که از قندهار مراجعت نموده بحضور رسیده بود بموجب حکم سعد الله خان و اسد خان استقبال نموده ملازمت فرمودند مورد الطاف بیغایات گردید - از عریضه متصدی بذکر سورت بعرض رسید که سلطان محمد خان قیصر روم ذو الفقار آقا نام را که مع نامه و تحف بدرگاه والا روانه نموده بود به بذکر سورت رسیده فرمان مع حکم دوازده هزار روپیه مدد خرج مصحوب گرز بردار بنام ذو الفقار و متصدی سورت صادر فرمودند و پنج هزار روپیه از نون سرافراز خان فوجدار ندر بار و سلطان پور و دوازده هزار روپیه از دیوان برهانپور و از آجین پنج هزار و از خزانه اکبر آباد دوازده هزار روپیه تنخواه نمودند و حکم فرمودند که سواي آن صوبه داران از خود رعایت نمایند - محمد جعفر را که در محاصره قندهار بودند نمایان ازو بظهور آمده بود بالتماس پادشاه زاده دارا شکوه مخاطب به برق انداز خان ساختند - پادشاه زاده محمد مراد بخش از صوبه مالوه بحضور رسیده بصوبه داری احمد آباد و اضافه سه هزار سه هزار سوار که از اصل و اضافه پانزده هزار دوازده هزار سوار پنج هزار دو اسبه و سه اسبه باشد و یک کرور دام انعام مفتخر ساخته چهار لک روپیه نقد مرحمت فرموده مرخص ساختند *

ذکر سوانح سال بیست و نهم از جلوس مطابق

سنه هزار و شصت و پنج هجری

غره جمادی الاخری جشن سال بیست و نهم بدستور هر سال ژینت یافت و هریک از امرا و صلحا فرا خور قسمت کامیاب گردید - بعده که ذو الفقار آقا ایلچی روم نزدیک رسید حکم شد که

لشکرخان بخشي و طاهرخان باستقبال رفته آورده ملازمت فرمایند -
و نامه قیصر را با دو اسب مع ساز طلاوین مروارید دوز و گرز مرصع
که از اسلحه خاص سلاطین آن ملک می باشد و کمر و خنجر مرصع
بانه اسب از طرف خود گذراند - حضرت اعلی باعزاز تمام نامه را
گرفته ذوالفقار آقا را خلعت و خنجر مرصع و سی هزار روپیه نقد
و سه پیاله ارگجه مع پاندان طلا عطا نموده در خانه از منازل سرکار
که در آن همه از ما یحتاج موجود ساخته بودند فرو آوردند - چون
در همان ایام جشن طوی سلیمان شکوه با صبیغه پسر راجه گجسنگ به بیان
آمد در آن جشن مبلغ سی هزار روپیه از سرکار و بیست و پنج هزار
از طرف شاه زاده و پانزده هزار روپیه از طرف ملکه دوران نواب
قدسیه جمله هفتاد هزار روپیه مع دیگر جواهر آلات که مجموع لک
روپیه نقد و جنس باشد بذوالفقار آقا مرحمت نمودند - و قائم بیگ
نام از بندهای زبان دان و سخن فهم که بزبان ترکی و عربی
بفصاحت تام آشنا بود همراه ذوالفقار آقا ایلچی مقرر نمودند و
لک خنجر مرصع مع علاقه مروارید بیش بها و زمرود آبدار که
لک روپیه قیمت داشت و کمر مرصع بقیمت چهل هزار روپیه و دو
هزار پارچه زری و ساده نقره بنگاله و احمد آبک و برهانپور بقیمت
لک روپیه و شیشه پر از پنجاه توله عطر جهانگیری که از چهار هزار
روپیه زیاده ارزش آن ایام داشت و تحف دیگر و نامه عربی انشائی
وزیر بی نظیر سعد الله خان حواله قائم بیگ نمودند - چون وقت
رخصت از زبانی ذوالفقار آقا خبر شدت و طغیان آفت طاعون و وبا
در استنبول معلوم شد تصمیم صد دانگ جواهر که امام آن زهر مهر

تکفۀ بی بها داشت و همیشه در بازوی پادشاه می بود با ارمغان دیگر ضم ساختند - مجموع تا لغایت رخصت ذر الفقار آنا سه لك روپیه بهمه جهت رعایت بعمل آمد و دو لك و پنجاه هزار روپیه سوای جنس و تسبیح زهر مهره برای قید صر روم ارسال داشتند - و قائم بیگ را وقت رخصت بعزایت مبلغی از نقد و جنس معزز ساختند و همراه همان هر دو ایلچی خواجه خان (۱۲۲) را با لك روپیه جنس خرید احمد آباد و بذر سورت روانه مكه متبركه ساخته ثلث آن جنس را برای شریف و باقی برای مستحقین و فضلاء آن مكن شریف مقرر کردند - و گلیم خوش باف طرح جانماز کار ملتان موافق طول و عرض مسجد مدینه منوره كه فرمایش نموده تیار ساخته بودند حواله خواجه خان نمودند - چون از جمله پیشکشهای عادل شاه فین كلان كوه شكوه بقیعت شصت هزار روپیه با ساز طلا از نظر گذشت كمر مرصع بقیعت سی هزار روپیه برای عادل شاه روانه فرمودند - و همچنان چهار فیل نرو دو فیل ماده با ساز طلا و جواهر آلات پیشکش قطب الملك معرفت عبد الصمد خان از نظر گذشت و بعطای خلعت و پانزده هزار روپیه و دیگر عنایات سرافراز گردید و فرمودند - فرمان لطف آمیز بقطب الملك برنگارزد *

ذکر سوانح سال سی ام از جلوس مطابق سنه

هزار و شصت و شش هجری

مرشد قلی خان را كه سابق دیوان بالاگهات دكن بود دیوان

مستقل چهار صوبه دکن ساخته برای پرداخت و آبادی ملک
مفتوحه حال و محال ویران گشته سابق نظر بر جوهر و وقوف
کردانی او تاکید زیاد فرمودند (۱۲۳) مرشد قلی خان بعد رسیدن

(۱۲۳) از لفظ مرشد قلی خان تا لفظ بیرون است که در سطر اول
صفحه ۷۳۴ چاپ شده بعوض آن در یک نسخه عبارت ذیل بوده
است *

بر طالبان اخبار چگونگی وضع روزگار مخفی نماید که ولایت
پر وسعت شش صوبه دکن از قدیم ملک بود زر خیز سیر حاصل که
دستور تشخیص جمع مال بر سر بیگه شمار و پیمودن زمین بجزیب
و تقسیم غله نموده گرفتن درمیان نبود چنان مقرر بود که هر یکی از
دهاقین و مزارعان که بیلک قلمه و یکجفت گاو آنچه می توانست
کشت کار می نمود و هر جنسی از حبوبات و بقولات که میخواست
میکاشت بر سر قلمه قلیلی باختلاف بلاد و پرگنات در سرکار میداد
باز پرس کمیت بهم رسیدن غله و غیره درمیان نمی آمد بعده که
بمرور ایام بتصرف چغتا در آمد از آفات غیر مکرر روزگار پرگنات و
دیہات رو بویرانی گذاشت و روز بروز ویران تر می گردید و رعایای
مال گذار از ملاحظه در آمدن ملک بقبضه اقتدار مغلان متفرق
گشته رو باوطان نمی آوردند - مرشد قلی خان که از ترکان متصدی
پیشہ سیاق دان فهمیده کار با دیانت باکتر اوصاف حمیده منوصوف
بود بدستور تود و مل که در عهد فردوس آشیانی اکبر پادشاه دستور
العمل ملک هندوستان گردیده بود پرداخت ملک و گرد آوری

دکن تردد و سعی در پرداخت و استمالت رعایا و آبادی ملک
آنچه بکار برده و تمام اراضی بنجر و مرزوع کل مکالات به پیمایش
در آورده از سر نو نظر بر محصولات جنسی که از غله و فواکه

رعایای متفرق گشته کوشیده جا بجا امینان فهمیده کار خدا ترس
و عمال کاردان متدین تعیین نموده ابتداء اراضی اکثر پرگنات را
به پیمودن در آورد که نام آن رقبه خوانند بعده تفریق قابل زراعت
و کوه و ناله که بکار قلبه رانی نیاید نمود و هر جا مقدم نداشت و
وارثان مقدم قدیم آنجا از صدمات حوادث لیل و نهار مفقود الاثر
بودند مقدمی آنجا را بمرمومی که جوهر استعداد آبادی و پرداخت
حال رعایا داشته باشد مقرر نموده خلعت داده سرگرم کشت کار
ساخت و برای خرید گاو و دیگر مایحتاج زراعت مبلغ از سرکار بطریق
تقاوی بمقدمان حواله نموده فرمود که سر فصل باقساط بوصول در
آرزد و سه عمل قرار داد اول سر بسته تشخیص که در زمان قدیم بوده دوم
بتائی یعنی تقسیم غله نموده گرفتن و آنرا باز منقسم ساخت بسه
قسم اول آنکه هر چه از آب باران تا هنگام درو بمراک رسد هر جنس
که باشد بالمناصفه مقرر نمود یعنی نصف سالم بر رعایا برسد و نصف
در سرکار بضبط در آید دیگر هر جنسی که از آب چاه بمراک رسد اگر جنس
غله خریف و ربیع باشد سیوم حصه از سرکار و دو حصه که دران اخاذی
و ظلم را دخل نباشد برای رعایا مقرر نمود و سوای غله هر چه از
جنس اعلی مثل انگور و نیشکر و کیله و خشخاش و زرد چوب و زیره
و اسبغول و غیره بهم رسد نظر بر خرچ آبکشی و امتداد ایام بمراک

و ترکاری از باغات یعنی از آب چاه و کاریز و آب باران بهم میرسید
ربع همه را از روی جز رسی و غور که بر احدی میل و حیف نرود
گرفته دستور العمل نقدی و بتائی قرار داده در افزونی محصول و مال

رسیدن آنجنس مختلف از نهم حصه گرفته تا چهارم برای سرکار باقی
برای رعیت قرار داد سیوم آنچه از آب کاریز و نهرا که از دریاها
بریده آورده بزراعت آب میدهند برای تقسم آن برخلاف جنس جایی
یکم زیاد مختلف داخل دستور العمل نمود و عمل سیوم در مقابل
تشخیص سر بسته و تفریق بتائی جریب مقرر فرمود یعنی ربع
هر جنس از حبوبات و بقولات و جنس اعلی گرفته نظر بر نرخ
و کمیت به رسیدن حاصل مزروع نموده فی بیگه دستور نمود که بعد
پیمودن زمین از هر جنس بقرار مختلف باز یافت نمایند این وجه
مقرری که فی بیگه از هر جنسی بگیرند در سه چهار صوبه ملک
دکن بدهار و مرشد قلیخان شهرت دارد گویند بسیار میشد که مرشد
قلیخان وقت جریب نمودند نظر بر اینکه بر رعایا حیف و میل
بعمل نیاید و در ربع و تخمینا گرفتن غبن فاحش نشود خود
سر ریسمان یکطرف جریب میگرفت ازین جز رسی و پرداخت
روز بروز افزونی آبادی ملک و محصول مال می افزود دیگر
دانست که اطراف ملک دهلی و اکبر آباد مراد ازینکه خورد که
رعایای پرگنات میان همدیگر و با حکام و عمال داد و ستد دارند هزار
و دویست درعه شاه جهانی است و بیگه دفتري سه هزار و ششصد درعه
مکسر می باشد که مراد از سه بیگه رعیتی یک بیگه باشد و باز

سرکار و پرداخت حال رعایا کوشید چنانچه سابق هم بزیان قلم داده
تا بقای آبادی ملک دکن دستور العمل عمال و زمینداران مانده از

بیگه که بایمه داران از طرف پادشاهی در فرامین درج میگردد و
آنها بیگه الهی خوانند پنجهزار و چهار صد درعه کسری بالا میشود
و هر بیگه را بیست حصه نموده هر حصه آنها بسوه خوانند و تمام
مدار کشت کار و حساب سرزمین اطراف صوبه جات توابع
شاه جهان آبک بر بیگه است و در دکن مختلف است هر چند که
در صوبه جات دکن نیز آخر حساب بیگه بعمل می آید اما بیشتر
بر آوت در دفاتر ثبت میگردد و حساب آن چنین است که در
خاندیس چهار بیگه رعیتی را که مراد از هر بیگه سه هزار و شش
صد درع مکسر باشد و دران ملک ازین خورد تر بیگه نمی باشد یک
پرتن نامند و بیست پرتن را که هشتاد بیگه باشد یک آوت گویند
و در صوبه برار و اطراف آن هشت بیگه را یک نیتن خوانند و ده
نیتن را یک آوت گویند باز لفظ آوت اطلاق نمایند بر اسم قلمبه
مطلق و هر مزارعی که یک جفت گاو داشته باشد و هر چه تواند بدان
جفت گاو قلمه رانی نماید آن را نیز آوت گویند دیگر باصطلاح
دهاتین دکن که دفتر پرگنات نیز ثبت میگردد مقابل محصول
زراعت محصول باغات می نامند یعنی هم قطعه زمین که حاصل
انجا از آب چاه بهم رسد خواه جنس غله باشد و خواه نیشکر یا غیره
جنس اعلی باشد آن را باغات می خوانند - باز عنان کمیت خاصه را
طرف تحریر مطالب معطوف میسازد - بعرض سید که عزیز بیگ الخ *

احاطه شرح و بیان بیرون ست - بعرض رسید که عزیز بیگ بدخشی که از بندهای روشناس پادشاهی بود با هفتاد نفر نامی برای کدخدائی طرف پیشاور که جاگیر داشت می رفت یکی از مفسدان آن ضلع که با او عداوت داشت بلباس دوستی و ادعای مهمانداری سر راه او آمده بخانه خود برده فرود آورده اطراف را مسدود ساخته بر سر او ریخته با پانزده نفر منصبدار و سی چهل نوکر خود او بقتل رساند - به بهادر خان ناظم پیشاور حکم تنبیه او و دیگر مفسدان آن نواح صادر شد و بهادر خان برای استیصال آن جماعه دو هزار سوار تعین نمود تا وجود که مفسدان درهای قلب را پناه خود ساخته چهار پنجم روز نائز قتل گرم داشتند و بسبب برف و راه قلب مردم بسیار پادشاهی بکار آمدند قریب پانصد نفر مفسدان که اکثر از الوس مشهور بودند بقتل رسیدند و شتر و گوسفند فراوان بدست مردم بهادر خان آمد و خانهای آنها را سوختند و بعضی با سیری در آمدند *

و سعد الله خان که از وزارت و کار و بار ملک هندوستان رونق گرفته بود بسبب عارضه قولنج که بچهار پنج ماه کشیده و خود پادشاه مکرر بعیادت او تشریف بردند اواخر جمادی الاخرای این سال ازین سرای فانی بروضه جاردانی انتقال نمود - لطف الله پسر کلان او پانزده سال عمر داشت بمنصب هفت صدی هد سوار سمر افرانی یافت - باقی فرزندان او را با دیگر وابستگان یومیه مقرر نمودند - و یار محمد همشیره زاده او را سه صدی شصت سوار منصب عطا فرمودند - و عبد الذبی نوکر عمده

صاحبمدار جاگیر اورا هزاری نمودند - و بآکثر نوکران روشناس
 سعد الله خان فراخور حالت منصب مقرر شد - سعد الله خان
 غفوره الله که سواي کمالات صوري و معنوي صفات ذاتي بسيار داشت
 و بهترين صفت او باعتقاد محرر اوراق بل همه نصعت پيشگان
 با هوش آن بود که بکمال ديانت و امانت قسمي مهمات ملکي را
 سرانجام داد که در مدت وزارت او هرگز قلم او بر بنای بدعت و
 مردم آزاری که لعنت و بدنامي آن تا روزحشر بر بنای آن مي ماند
 جاري نگردید بلکه در دفع و رفع مقدمات و محاسبات که دران نقصان
 عامل و رعایا و مساکين نباشد میکوشید - گویند روزي وقت
 محاسبه يکي از عمال چون سابق ضابطه بود که وجه حق التحصيل
 که فی صد بعمال و تحصيلدار مجرا مي دادند منجمله صد روپيه
 محسوب مي نمودند بخاطر سعد الله خان رسيد که بدستور
 هندوان صرافان وجه حق التحصيل را بالاي صد روپيه جمع نموده
 در خرچ محسوب نمايند مثلا سابق عامل را از جمله صد روپيه
 تحصيل که پنج روپيه تحصيلانه سند مي دادند پنج روپيه
 مجرا گرفته نود و پنج روپيه واصل سرکار مي ساخت سعد الله
 خان نظر بر کفايت سرکار دستخط مقرر نمود که بعده که صد و پنج
 روپيه کروريان تحصيل نمايند پنج روپيه مجرا گرفته صد روپيه در سرکار
 واصل سازند از بنای اين بدعت مدت ها ناهم بود و مي گفت
 کاشکي آن روز دستم خشک مي شد و بقلم گیرانمي گردید - آری
 بر عقلا ظاهر و مبرهن است که کفايت در اجراي بدعت و مردم
 آزاري نمي باشد بلکه در پرداخت ملک و جذب قلوب و دلداری

رعایا باعث گردد آوری خزانة و مادة نیکنامی وزرا میگردد - و دارا شکوة که با سعد الله خان سوي مزاج داشت روزی بعرض رساند که سعد الله خان برگذات ویران کم حاصل در تیول ما داده و محال جید برای خود گرفته چون سعد الله خان برین معنی اطلاع یافت وکیل پادشاه زاده را طلبیده هرچه دیهای آفتی که بسبب عمال ظالم پادشاه زاده رو بویرانی گذاشته بود نوشته گرفته بجاگیر خود گرفت و عوض او جایگزین خود را بتجویز وکیل در تنخواه پادشاه زاده تن نمود و در یک دو سال دیگر همان محال زیاده از سابق خراب و کم حاصل گردید - از جمله دستخطهای که سعد الله خان بر فرد های بدر نویسی مستوفی نموده دو دفعه را بقید قلم می آورد - راجه تودرمل در زمان اکبر پادشاه مقرر کرده بود که اگر از صد کمتر فاضل عامل و کوریان باشد مستوفیان مجرا ندهند و از صد بالا فاضل کوریان و عمال محسوب گردن در عهد شاه جهان پادشاه مستوفیهای شرارت سرشت یک قلم در مجرا دادن فاضل عاملان وقت می نمودند بعد که فرد محاسبه بمعده الله خان رجوع شد دستخط نمود که ای مستوفی مثل هندی مشهور است لینا لینا دینا دینا هرگاه ضابطه سرکار چنان قرار یافته باشد که از صد بالا فاضل مجراست چرا به بدعت و دعای بدعتی برای خود و ما راضی میشوی - دیگر بر فرد باز یافت بدر نویسی کوریان محال خالصه دستخط نموده که امین مناره برف را پیش آفتاب بداند هر چه بعد تموز آن باقی ماند باز یافت نمایند - دیگر بر عقلای جهان دیده ظاهر است که هر ظلم و حیف و میلی که از حکام و ارباب ریاست

برضعفا و مظلومان می‌رسد و هر احسان و خیر که عائد حال مستمندان می‌گردد دعا و نفرین موافق کردار آن بفرزندان او می‌نمایند ازان است که از زمان قدیم لغایت حال از روی تواریخ آنچه بمطالعه درآمده و در مدت پنجاه و دو سال که مسود اوراق بعد تمیز آمد مشاهده می‌نماید هیچ ظالم خود عاقبت بخیر نگشته و فرزندان او از طرف لزق و آبرو بمراک دل نرسیدند بل نام و نشان آن جماعه در ده بیست سال بر صفحه روزگار نماند - و اولاد سعد الله خان لغایت حال که هفتاد و چهار سال از زمان وفات اوست همه عاقبت محمود و قراخ روزی و نیکنام زیست نمودند و می‌نمایند - خصوص درین دور که انسانیت و کمال مروت معدوم الوجود گشته و امیر زاده‌ها که معلمان متعدد و اتالیق‌های مستعد مدتها صرف اوقات در تربیت آنها می‌نمایند بمرتبه از طریق آدمیت بیگانه واقع می‌شوند که سواي جوشیدن در محبت بی‌کمالان مادر آزار و پدر بیزار و اوباش وضعان ضائع روزگار اصلا بمصاحبت صاحب کمالان با وقار و دانشمندان صلاح شعار راضی نمی‌شوند چه استعداد و کمالات فن ایشان سرود خوانی و نواختن طنبوره و فهمیدن دهریت و کبیت و دوهرة است و کسب دیگر کمالات را درک سر محض میدانند و باوجود بهمرساندن خط و سواد که پدران شان مبغلهای خطیر بخرچ ملایان در آورده صاحب سواد نموده اند همین که سواد خط بر چهره شان نمودار گردید کتاب بدست گرفتن و مطالعه تفسیر و حدیث و کتب لغت و تاریخ و مشق خط و مربوط نویسی را از جمله فعلهای لغو لا حاصل می‌شمارند و نام جد و آبایی خود را

چون سطر غلط و ورق قلم خورده از صفحه روزگار حک ساخته اند و باندک گردش لیل و نهار خود شان نیز از گم نامان عالم می گردند همه از اثر دعای مستمندان ستم رسیده است که در درگاه منتقم حقیقی دعای سحر خیزان بدرجه اجابت می رسد و تیر آه دل های پر خون کار می سازد *

رای رگنات را که پیشکاری خالصه و تن سرانجام میداد و خالی از جوهر رشد نبود و اثر تربیت سعد الله خان از کار گذاری او ظاهر میگردید مامور فرمودند که تا تعیین دیوان کل مقدمات وزارت را سرانجام دهد و از اصل و اضافه هزاری چهار صد سوار و خطاب رای رایان سرافرازی یافت - چندر بهان که در مطلب نویسی بی نظیر تربیت کرده افضل خان بوده و چندگاه دارا شکوه بخدمت پادشاه التماس نموده با خود گرفته رفته بود باز از شاه زاده بلند اقبال گرفته بخدمت دارالانشا و خطاب رای چندر بهان بر دیگر منشیان هنوز امتیاز بخشیدند - محمد صفی خان بخشی واقعه نگار دکن را از کمی منصب و گرفتن خطاب و عزل خدمت معاتب ساخته بجای او میرجعفر استرآبادی را مقرر ساختند و بمحمد صفی حکم شد که سی لک روپیه منجمه پیشکش قطب شاه که مجملی تفصیل آن بزبان قلم داده خواهد شد در دولت آباد گذاشته باقی بحضور بیارد - و چون حقیقت تعدی که از طرف قطب شاه بحال میرجمله و محمد امین پسر او که از نوکران عمده و کار طلبان معتبر او بودند عائد گردیده بعرض حضرت اعلی رسیده بود و حکم دای در باب عدم مفسرت و روانه

نمودن میرجمله مع پسر بحضور بنام قطب شاه صادر فرموده بودند قطب شاه بخلاف آن بعمل آورده پسر میرجمله را مقید ساخت و باز حکم خلاصی او روانه نمودند و فائده بر عکس بخشید و بر محمد امین پسر او زیاده تقید گردید و اسبان و اموال آنها را بضبط در آورد و پادشاه زاده محمد اورنگ زیب نیز درین ماده احکام تهدید آمیز نوشتند آخر کار که فائده نداد میرجمله بحضور معروض داشت بعد عرض بار دیگر فرمان نصائح آمیز مصحوب جبار بیگ و عزیز بیگ گرز برداران صادر شد و پادشاه زاده در فرمان درج فرمودند که اگر چه اغلب آن کوته افدیش قبل از رسیدن گرز برداران از راه خطا باز گشت نموده از خلاصی پسر میرجمله و روانه نمودن آنها بحضور استرضای ما حاصل کرده باشد و الا بعد ورود حکم جدید و تاکید شدید اطاعت امر خواهد نمود اما در صورت مصر بودن بران طریق ناصواب باید که آن فرزند تعیین فوج نموده پل خود عازم تذبذبه اوگشته بجزای کردار رساند و احکام رفاقت شاهزاده بنام شایسته خان ناظم مالوا و افتخار خان و دیگر راجهای اطراف صادر شد - چون قطب سیاه با وجود ورود فرامین و نشان پیهم تن بطاعت نداد و دست از مقیدان برنداشت پادشاه زاده محمد اورنگ زیب اوائل ربیع الاول سال بیست و نهم جلوس سلطان محمد را با بسیاری از بندهای درگاه آسمان جاه بروایتی بشهرت کدخدائی با صبیغه شجاع که در بنگاله بود روانه فرمودند و خود پادشاه زاده نیز بشهرت شکار طرف قندهار متوجه شد - بعد رسیدن سلطان محمد که غافل نزدیک بولایت گلکنده رسید ابتداء عهد الله خان قطب شاه

بفکر تهیه ضیافت پرداخت بعد که از نزدیک رسیدن هر اولان با مصالح و استعداد جنگ آن مست باد غفلت هشدار گردید سراسیمه کار و بار خود گشته سوای اطاعت امر فائده مآل کار ندانسته محمد امین را با والدۀ او و بعضی اجناس نزد سلطان محمد فرستاد و در جواب فرمان پادشاه و نشان پادشاه زادۀ کامگار و خدمت شاه زادۀ نامدار عذرهای ناممومع دور از رویۀ کارنوشت محمد امین که نزد پادشاه زاده رسید نالش زیاده نمود و خبر پایمال شدن اکثر برگذات سرحد از دست اندازی لشکر و تسلط رسیدن سیلاب انواج پادشاهی در اطراف بقطب شاه رسید و نزول سلطان محمد سه کروهی گلکنده واقع شد تنزل تمام دران مرز و يوم افتاد پای ثبات عبد الله شاه از جا رفت و شهر حیدر آباد را گذاشته با فرزندان و عیال و مال و خزانه و جواهر هر چه توانست در یک روز برداشته خود را بقلعه گولکنده رساند و اما از اجناس سنگین مثل قالین و چینی آلات و دیگر اقمشه قطب شاه و اسرا و قبحار آن قدر در شهر و حویلیها ماند که از اندازۀ حساب بیرون بود اگر چه پنج هزار موار و چند هزار پیاده بر قندار همراه موسی مکلدار بر سر حویلیها گذاشته بودند اما آخر کار همه بتاراج رفت و در ابتدای زد و خورد تاراجیان محمد ناصر نام که مادۀ فساد مضرت حال میر جملة همان بود با مندقچه جواهر و نامه عذر آمیز بخدمت پادشاه زاده رسیده التماس منع تاراج نمود درین ضمن چون مردم سلطان محمد بدست اندازی اطراف پرداخته بودند و مواران و بر قندازان عبد الله شاه برای میانعت بشوخی

پروا ختنه صدای دار و گیر بلند گردید و مردم قطب شاه مغلوب و مقتول
و زخمی گشتند - از آنکه خیمه سلطان محمد بر سر تالاب حسین ساغر
(ساگر) بود و صدای زن و خورد بگوش سلطان میرسید حکم مقتد
ساختن محمد ناصر مع همراهان نمود و برای ضبط اموال قطب شاه
و محافظت مال رعایا تاکید فرموده محمد بیگ نام را باجمعی
برای منع آتش زدن و تاکید غارنگران مقرر نمودند - اگر چه بعد
از سوختن بعضی مکملها باقی شهر محظوظ ماند اما دست
تاراجیان از مال و غارت کوتاه نگردید - درین مابین میر عبداللطیف
حاجب پادشاه زاده که در گلکنده می بود بافیضان موسی محلدار
و دیگر اسباب آمده برفاقت حکیم نظام الدین ملازم عبدالله شاه
ملازمت نمود و صندوقچه جواهر با دو فیل و دو اسب با ساز طلا
و نقره از طرف خود گذراند - سلطان محمد بمحمد امین پسر میر
جمله امر نمود که باجمعی از مردم ضابط خون و پادشاهی رفته
اسهان و دیگر چاربا مع اسپان قطب شاه که در حوبلی است
بضبط قید و قلم در آورده مردم معتمد برای چوکی و محافظت
بگذارند - و فرمودند که تامسخرن ساختن مال و اسباب میر جمله حکیم
نظام الدین را نیز با محمد ناصر در قید آورده نگاهدارند - بعده
قطب شاه باز دو فیل و شصت اسب و قدری جواهر و دیگر اشیای
میر جمله فرستاده پیغام اظهار ندامت و عذر خجالت بمیدان آورد -
و نیز از زبان بعضی ظاهر شد که عبد الله شاه برای طلب کومک
و امداد و معاونت بعادل شاه و زمیداران عمده نواح نوشته مردم سریع
الصدور دوانده و باستحکام برج و باره می پرواز تا آنکه پادشاه زاده

محمد اورنگ زیب هشت کردهی گانده در هت میرجمه
 رسیده روز دیگر سوار شده باطراف قلعه برای تعیین مورچال
 و تعیین خیمه دولت خانه متوجه شدند - درین آوان خبر رسید
 که هفت هشت هزار سوار و ده دوازده هزار پیاده برقداز
 بسرداری موسی خان اطراف لشکر بشوخی تمام رسیده اند و از
 بالای قلعه گوله توپ و تفنگ و بان متصل هم می آید سلطان
 محمد را پیغام فرمودند که با فوج سوار شده طرف چپ مستعد
 باشد و بدفع مفسدان آن طرف پردازد و از هر جانب بهادران
 قلعه کشا در مقابل حمله دکنیها تردد نمایان بظهور می آوردند
 و تا شام شعله جنگ زبانه می کشید و جمعی از مردم بادشاهزاده
 بکار آمدند و زخم برداشتند و برخی از مردم کاری قطب شاه کشته
 و زخمی گردیدند و بادشاهزاده نماز عشا بخیمه خود آمده ادا
 نموده به تیمار و مرهم داری بعضی نوکران نامی که مجروح
 گشته بودند پرداخته روز دیگر مورچال اطراف باسرای کارزار
 دیده رزم از ما سپردند - میرزا خان و گار طالب خان و کیسر سنگه
 و دیگر بهادران کار طلب به تدبیر کردن نقب و دواندن مورچال
 پرداختند درینوقت قطب شاه میر فصیح نام را با چهار صند و قچه
 جواهر و مرصع آلات و سه زنجیر فیل نامی کلان و چند اسب
 باساز طلا و غیره اشیا فرستاده معروض داشت که برای معذرت
 و التماس عفو جرائم مادر خود را مع پیشکش لائق میفرستم
 اگرچه بعد از التجای قطب الملک مردم پادشاهی را از دواندن
 مورچال و زدن توپ ممنوع ساختند اما میر فصیح را بار ملازمت

نداده اشیای مرسومه را قبول نفرمودند - و روز سیوم آن جمع کثیر
 همراه جبار بیگ خراسانی و دیگر نوکران جامل پدشه قطب شاه
 طرف مورچال میرزا خان نمودار گشتند مردم این طرف خبردار
 شده بسر داری مالوجی دکهنی بمرد میرزا خان خود را رساندند
 و زن و خورد نمایان از طرفین بظهور آمد و جمعی از هر دو طرف
 کشته و زخمی و اسیر گردیدند و یک زنخیر فیل با چند اسیر که
 دستگیر مردم پادشاهی شده بود نزد پادشاه زاده آوردند - میر
 عبد اللطیف را برای آوردن میر جمله که در کرناٹک بود با جمعی
 تعیین نمودند - درین ضمن بعرض رسید که هفت هشت هزار سوار
 و بیست هزار برقع از کرناٹکی طرف جنوب رو معرکه آرا گشته اند
 خود بدولت سوار شده بمقابل آن فوج متوجه شدند و از آن طرف
 بزدن بندوق و بان از بالای قلعه و بسر دادن توپ و تفنگ و انداختن
 سنگ و بان و دیگر آتشبازی پرداختند و از طرفین صدای داروگیر
 بلند گردید و جوانان نبرد خو و پرلان جنگ جو از باریدن تیر بلا
 اندیشه نموده بمقابل گوله و بان حملهای مردانه آورده طریقه
 جان نذاری را کار فرمودند - خصوص شیخ میر و محمد بیگ
 میر آتش داد مردانگی دادند و دکهنیها را از مقابل برداشتند و
 جمع کثیر از طرفین نقد هستی بپا دادند و زخمی گشتند و مکرر
 مردم قلعه مغلوب گشته باز اقدام بمقابله و مقاتله می نمودند تا
 آنکه سر لشکر آن جماعه سید مظفر و جبار بیگ و شرزه خان رو
 بفرار آوردند و بشیخ میر و محمد بیگ که از سرداران نامی پادشاه
 زاده بودند زخم تیر و تفنگ رسید - و پادشاه زاده برای مورچال

و سد راه آنها مردم کاری گذاشته خود بدیره تشریف بردند - و روز دیگر زمیدار چانده بمده رسید - و روز دوم آن میرزا احمد داماد قطب شاه بخدمت سلطان محمد آمد و برای عفو تفصیرات ملجی گردید اما از جواهر و فیل که همراه آورده بود قبول ننموده تا انفصال معامله موقوف داشتند - درین فرصت شایسته خان و افتخار خان و نصیر خان رسیده بانواج پادشاهی ملحق گشتند و مورچهای سابق را تغیر داده از هر نو جالجا امیران کار دیده مقرر نمودند - درین ضمن از حضور حضرت اعلیٰ منشور نوازش گنجور مع خلعت و جمدهر و شمشیر مرصع برای پادشاه زاده والا گوهر و منصب هفت هزاری ده هزار هوار برای سلطان محمد و فرمان عنایت عنوان مشتمل بر عفو تفصیرات و خطا بخشی بنام قطب شاه در جواب عرضه داشت او رسید پادشاه زاده فرمان قطب شاه را تا انفصال مقدمه پنهان داشت و در افشای آن مصلحت ندانست - و بندگان جان نثار کار طلب روز بروز در پیش بردن مورچال شرط تدد بجا آورده کار بر محصوران تنگ آوردند - و هر روز جمعی از نوکران قطب شاه بامید بندگان درگاه پادشاه رسیده شرف اندوز ملازمت می گردیدند - و تفرقه تمام بحال قطب الملک راه یامت و میر احمد و میر فصیح را بوسیلۀ اظهار ندامت و عذر باز گشت از اطوار ناهنجار سابق و اطاعت آینده و ادای پیشکش باقی سابق و حال هر چه بفرمایند و التماس بدعام وصلت صدیقه خود با سلطان محمد بار دیگر فرستاد و ده فیل و دیگر اسباب و ظروف طلا و نقره بابت میرچمله مع عرضه داشت متضمن

بتنهيت منصب سلطان محمد با دو فيل و چهار اسب مع ساز طلا و
نقره بدام شاهزاده رسيد و درخواست ماذون فرمودن و آمدن والد قطب
شاه مع لوازم نسبت بار ديگر بهيان آوردند - و شايسته خان را مامور
فرمودند كه استمالت فامه از زبان سلطان محمد و خود بنويسند -
و قبل از رسيدن استمالت نامه والد قطب شاه روانه شد همدين كه
خبر از دروازه برآمدن رسيد مير ابو الفصل معمورى را همراه
ميرزا احمد داده باستقبال فرستاده اول بدير شايسته خان فرود
آوردند و روز ديگر بخانه سلطان محمد آمده بوساطت بيگمان شاه
زاده را ملاقات نموده دو فيل و دو اسب با ساز مرصع و طلا گذراند -
بعده كه بخدمت پادشاه زاده كامگار آوردند هزار مهر و پنج اسب
و پنج فيل نر و ماده مع ساز طلا و نقره پيشكش قبول افتاد -
و براى عفو جرائم و تعيين كميت وجه پيشكش براى پادشاه قبول
وصلت گفتگو بميان آورده يك كرور روپيه نقد و جنس پيشكش
حال كه باقى پيشكش سابق در مدت دو سال باقسط ادا نمايد و تعيين
تاريخ نسبت مقرر نموده بقلعه مراجعت نمود - و از شهرت مصالحه
مردم مورچال از مكان خودها برآمده بخاطر جمعي تود مى نمودند -
در بنوا مير اسد الله خان بخاري عرف ميرميران خالي از وسواس
بجاي ضرور ميرفت گول زنبورك از بالاي قلعه ناگهاني بمير
اسد الله رسيد و در آن واحد كار او تمام شد و علاوه جمعي كنير از
دكهنيهائي جاهل كه از اطراف با مصالح جنگ براى مدد رسیده
بودند و از صلح خبر نداشتند بسر گروهى كوتوال گلگنده كه براى طلب
آن جماعه رفته بودند گروهى رسیده دست تعدي و غارت و قتل

بر مردم کبھی دراز نمودند و سپاه همراه بدفع مضرت آنها پرداختند و
 نائز قتل و جدال بلند گردید و کار بجائی رسید که تمام لشکر
 شایسته خان و دیگر امرا بی آنکه به پادشاه زاده و سرداران خبر شود
 قریب شش هفت هزار سوار و پیادهای بی شمار بقصد پیگار و
 مدد مردم کبھی رسیدند و هر ساعت شعله دار و گیر اشتعال
 می گرفت هر چند سرداران هر دو طرف در منع و دفع آن فساد
 می کوشیدند فائده نمی بخشید و تا آخر روز جمع کثیر از هر دو
 طرف نقد جان بجان دادند و تمام شب بر اسپان و فیلان مستعد
 کارزار بوده از دور تفنگ بر هم دیگر می زدند صبح نا شده باز بازار
 پیکار گرم گردید و مکرر پیهم مردم عمده و شتر سوار و اسپ سوار
 از طرف قطب الملک برای دفع فتنه می رسیدند اما ممنوع
 نمیگردیدند و هر بار دکنیهایی جاهل مغلوب می گردیدند باز
 فراهم آمده مستعد کارزار می گشتند تا شب دویم مردم بسیار
 از مردم پادشاهی بکار آمدند و آدم زیاد دکنیها کشته و زخمی
 گردیدند و جنگ قائم بود بعده جا بجا متفرق شدند - درین حالت
 خبر رسیدن میر جمله همراه میر عبد اللطیف که برای طلب او
 رفته بود نزدیک گلکنده رسید قاضی عارف بموجب امر پادشاه زاده
 فرمان و خلعت که از حضور برای میر جمله آمده بود برده برای
 آداب تسلیمات و ملازمت پادشاه زاده راه نمونی نمود و میر جمله
 استقبال کرده موافق دستور هندوستان و قاعده دینان هندو فرمان گرفته
 و خلعت پوشیده بخیمه خود مراجعت نمود بعد تعیین ساعت و
 رسیدن نصیر خان و مهر شمس الدین و مالوجی باستقبال آمده

پادشاه زاده را ملازمیت نموده سه هزار ابراهیمی طلا با دیگر تحف
نثار و نذر گزرازد - خلعت و جیغه و چند هر مرصع و در اسب با ساز
طلا و دو فیل مع ساز نقره عطا نمودند و حکم نشستن فرمودند و
بانواع لطف امیدوار ساخته بخلوت برده کلمه و کلام مصاحبت
بمیان آورده مرخص نمودند - روز دیگر حکم فرمودند که مور چال
از پای حصار قلعه بردارند - و قاضی میر عادل را همراه شیخ
نظام برای عقد بقلعه فرستاده جیغه و تسبیح مرارید و دو فیل
بایراق و جل زربفت برای قطب الملک حواله شیخ نظام نمودند
و قطب الملک تا دروازه استقبال نموده فرستاده را در مکان خوب
فرد آورده آنچه رسمیات شادی عروسی بود بجا آورد - روز دیگر
بعد فراغ عقد قاضی را مع همراهان مرخص نموده چهارده لک
روپیه جواهر همراه عروس با لوازم دیگر نموده مع سرکار رام گیر که
بسرحد برار و بیدر پیوسته است نیز در جهاز دختر دادند - و اواخر
جمادی الاولی که معرکه ارائی رزم بمجلس بزم مبدل گردید بعد
فراغ شادی و انعام امرای همراه فرمان عطاوت آمیز پادشاه
برای قطب الملک فرستادند و او استقبال نموده شرط آداب بجا
آورده گرفت بعده پادشاه زاده بخانه میر جمله تشریف بردند او
یک قطعه الماس ناتراشیده و دو لعل و نه زمرد و شصت دانگ
مرورید و یک نایل و پنج فیل نرو یک زنجیر ماده بازی طلا و
یراق نقره و پنج اسب برای پادشاه زاده سوای آنچه که بسطان
محمد و سلطان معظم گزرازد پیشکش نمود - ارائل رجب بغیر
و فیروزی طرف خجسته بنیان کوچ فرمودند و شایسته خان را

با دیگر امرا و زمینداران که از اطراف و صوبجات برای کمک رسیده بودند بعطای خلعت و جواهر و اسب و فیل معزز ساخته بمکانهای آنها مرخص ساختند - و شاه بیگ خان را با سه هزار سوار برای وصول زرشککش و محافظت ملک از دست اندازی لشکریان و مفسدان واقعه طلب در سرحد نگاهداشتند - درین ضمن فرمان حضور مشتمل بر عنایت منصب پنج هزاری چهار هزار سوار و خطاب معظم خان و خلعت خاصه مع جمدهر مرصع و بهول کتاره و علم و نقاره مع حکم طلب حضور بنام میر جمله همراه گزر بردار رسید - و معظم خان آداب بجا آورده در رکاب پادشاه زاده همراه گردید همه جا شکار کنان قلعه قندهار و اوگیر را ملاحظه نموده اوائل شعبان داخل خجسته بنیاد شدند و بعد عرض تردد پادشاه زاده اضافه پنج هزاری دو هزار سوار دو اسبه و سه اسبه که از اصل و اضافه شش هزاری پنج هزار سوار باشد مرحمت نمودند - و شایسته خان را بخطاب خان جهان بهادر و از اصل و اضافه شش هزاری پنج هزار سوار مفتخر ساختند - چون عرضه داشت قطب شاه متضمن بر اظهار فدویت و پریشانی بعرض رسید بیست و یک رویه بابت تفاوت نرخ و غیره از جمله پیشکش سابق منجمه پیشکش حال محسوب نموده معاف فرمودند *

چون حقیقت ظلم و تعدی محمد امین متصدی بنظر سورت بعرض رسید از منصب و جاگیر و خدمت برطرف فرموده حکم مع گزر بردار برای محبوس ساختن و بحضور آوردن او صادر فرمودند - و برای ادای زر و حق مسموم رسیدهها مزارع شدیده

تعیین نمودند و روشن ضمیر واقعه نگار را که بکمال صوری و معنوی آراسته بود متصدی سورت مقرر فرمودند (۱۲۴) چون میر جملة

(۱۲۴) از ابتدای سطر ۱۹ صفحه ۷۵۰ تا اینجا عبارتی که

مذکور است بعوض آن در یک نسخه این عبارت است *

چون حقیقت تعدی و ظلم محکم امین متصدی بند سورت در تشخیص جمع مال و دیگر ابواب بعرض رسید از منصب و جایگزین بر طرف فرموده گرز بردار تعیین نموده طلب حضور نمودند بعده که ملازمت نمود حکم شد که سردیوان مار در آستین او سر دهند آنروز وکلای او هر چند که اطراف برای نجات او دویند فایده نه بخشید تا آنکه بمتصدیان بادشاه بیگم که بندر سورت در تنخواه او بود رجوع آورده بهزاران عجز و الحاح رقعہ خلاصی جان او بنام بادشاه حاصل کردند بعده که رقعہ بیگم بمطالعه خاض در آمد او را حکم حبس فرموده بیدماغ داخل محل شده بادشاه بیگم را نزد خود طلبیده فرمودند که باوجود بندر سورت در اقطاع آنچشم و چراغ سلطنت مقرر است و رعیت مالگذار که باعث آبادی ملک و مزید خزانه و افزونی لشکر بادشاهانست آن فرزندان چگونه باین بدنامی ظلم آن ناپاک راضی می شود که برای اظهار حسن تردد اضافه آوردن بمرتبه در تشخیص مال سختی نموده که رعایا ناچار گشته فرزندان خود سال را بنصرانیها فروخته ادای محمول نمودند بندر سورت جای تردد مردم هفت اقلیم است خبر که ببادشاهان اطراف رود برای ما بدنامی آن علاوه

نزدیک بحضور رسید دانشمند خان بخشی را فرمودند که باستقبال
رفته بحضور بیدار و بعده که ملازمت نمود یک خوان اشرفی
و دو خوان جواهر و دیگر اجناس نذر گذراند و از اصل اضافه
شش هزاری شش هزار سوار نموده خطاب معظم خان مع وزارت و
قلمدان مرصع و شمشیر و دو نیل و دو اسب خاصه باساز و یراق
طلا و نقره و پنج لک روپیه عطا فرمودند - و اسد خان را از اصل و
اضافه دو هزار و هشت صد سوار نمودند - و محمد امین پسر
میر جمله که از عقب رسیده ملازمت نمود بمنصب دو هزار و

ناخشنودی خدا خواهد گردید بعده که نواب قدسیه برین بیدار
آن برگشته طالع اطلاع یافت زبان از شفاعت او باز داشت - آری
بادشاهان عادل را چنین بحال رعایای ستم رسیده باید پرداخت
* بیت *

مده رخصت ظلم در هیچ حال * که خورشید ملکت نیابد زوال
خرابی زبیداد بیند جهان * چو بستان خورم زبان خزان
بازار مظلوم مایل میباش * زدود دل حلق غافل میباش
روز دیگر که بادشاه عدالت اسام رعیت پروردیوان فرمود حکم
باحضار آن نامه تباہ و مارگیر نمودند درینضمن راجه رکبهاتیه
که نیابت وزارت داشت و کلای آن بدعاقدت از طرف نواب
بادشاه بیگم نیز مایوس شده بدو رجوع آورده با هزاران عجز و زاری
برای رفع بلائی آن مبتلا بانواع بلا سماجت از حد گذرانده بودند
بخدمت بادشاه دانگر عدالت گستر بر قاپوی وقت بعرض رساند

خطاب خانی سرافرازی یافت - معظم خان قطعه الماس بوزن دو صد و شانزده سرخ بقیمت دو لک و شانزده هزار روپیه و شصت فیل مع یراق پیشکش نمود و جمله نذر و پیشکش سابق و حال پانزده لک روپیه بقیمت در آمد *

چون از دختر شه نواز خان که در خانۀ پادشاه زاده محمد مراد بخش بود فرزند متولد نمی شد دختر امیر خان را برای پادشاه زاده نسبت مقرر نموده لک روپیه جهاز از سرکار داده روانۀ احمد آباد ساختند و پادشاه زاده را دو لک روپیه انعام از خزانه بندر سورت

که اگرچه در ماده چنان بدبخت ظالم هرکه التماس شفاعت نماید اول سزاوار عقوبت اوست اما چون مبلغ خطیر حق رعایا که برو نالش دارند بر ذمه او طلب است و مبلغها مطالبه پادشاهی ازو باز یافت باید نمود بدون وصول زر مظلومان و اداء مطالبه سرکار در کشتن او تا مل لازم است حکم شود که بعد ازو اصل ساختن حق ستم رسیده ها و زربادشاهی او را بیاداش اعمال او رسانم التماس او بدرجه قبول در آمد و فرمودند که بسزاوی مصلان شدید حواله راجه و گهنا تهه نمایند که بغور تحقیق حق رعایا رسیده بآنها رسانند درین صورت فی الحال باعث فرونشستن آتش غضب پادشاه و جان بخشی آن بدکردار مردم آزار گردید و دیگرانرا عبرت حاصل شد ازین مقوله حکم میاست و تردیدی که در پرداخت حال رعایا و آبادی ملک از ان پادشاه رعیت نواز بظهور آمده بسیار مسموع گردیده بعده که میر جمله معظم خان بحضور رسیده الخ *

عطا فرمودند از اصل و اضافه بمنصب پانزده هزارى دوازده هزار
سوار در امچه و سه احچه معزز ساختند *

چون بعد تیاری قلعه و حصار دار الخلافت امر بساختن مسجد
عالی که چنان مسجد در ممالک محروسه هندوستان از ابتدای
اسلام بنها نیافته و صنعت آن بتحریر آوردن تحصیل حاصل امت هر که
دران مکان با فیض رسیده میداند که معماران هنرمند چه کار کرده اند
نموده بودند بصرکاری و اهتمام سه چهار امیر مثل خلیل الله خان
و جعفر خان و سعد الله خان و روح الله خان در مدت شش سال
بتخریج ده لک روپیه با تمام رسای

ع

قبله عبادات آمد مسجد شاه جهان

تاریخ اتمام آن یادته اند *

چون بعرض رحیم که عالی عادل شاه بیجا پوری ازین امرای
فغانی انتقال و ارتحال بدار البقا نموده و ازو وارث ملک نموده
مگر سکندر نام متجهول الذنب که او را بجای پسر پوروش
نموده و امرای بیجا پور او را بمطاعت برداشته اند و بعضی
با او موافقت ندارند به پادشاه زاده محمد اورنگ زیب حکم
صادر شد که خود را به بیجا پور رسانده ملک و قلعه اشجا را بتصرف
خود آورد - و معظم خان را از حضور برای معاونت آن مهم مرخص
ساخته فرمودند که مهر وزارت حواله محمد امین خان پسر
خود نماید که برفاقت رای رایان در اجرائی کار ملکی و مالی پردازد -
و مهابت خان و خان جهان و نجابت خان و شاه نواز خان و غیره
از حضور و موافقت زیاده از حد امیر نامی و روشنی کم منصف

همراه پادشاه زاده تعیین فرمودند - محمد امین خان را از اصل و اضافه سه هزاری هزار سوار نمودند و خان جهان را فرمودند که تا مراجعت پادشاه زاده از مهم بیجا پور در اورنگ آباد باشد - بهمه امرا وقت رخصت خلعت و اسب و جیغه و شمشیر عنایت نمودند و معظم خان را از روز ملازمت تا تاریخ رخصت پنج لک روپیه نقد سواهی جواهر و اسب و فیل مرحمت فرمودند چون در دارالخلافه اثر وبا و طاعون ظاهر شد و روز بروز شدت او می افزود و در باب برآمدن از فضلا که امتفاس فرمودند بروایت مختلف عرض نمودند آخر مصلحت بران قرار یافت که بطریق قصد شکار کلنگ کنار گلنگ تشریف برده چندگاه تفرج کزان و داد دهان و شکار انگنان بسر بردند .

ذکر موانع سال سی و یکم از جلوس صاحبقران ثانی

مطابق سنه هزار و شصت و هفت هجری

جشن آغاز سال سی و یکم مطابق سنه هزار و شصت و هفت هجری اول ماه جمادی الاولی زیب و زینت یافت و از امرا و ملحا و شعرا هر یکی فراخور پایه و مراتب قسمت کامروا و فیض یاب گردیدند و از باب طرب دامن دامن زر و رخ و سفید ذخیره انداختند - بنجاه و هفت فیل پیشکش قطب شاه با تحف دیگر از نظر گذشت سه لک و هشتاد هزار روپیه بقیمت در آمد - پنج کرور دام در انعام پادشاه زاده دارا شکوه مقرر نمودند جمله از سابق و لاحق شصت کرور دام تنخواه گردید - صوبه کابل از تغیر بهادر خان برستم خان مقرر فرموده اضافه هزار سوار مرحمت نمودند - بعد رسیدن حکم مهم بیجاپور پادشاه زاده محمد اورنگ زیب تا رسیدن

خان جهان عرف شایسته خان سرانجام و تهیه مهم پرداخت بعد
 که بعضی امرای کومکى پادشاه زاده پیوستند پادشاه زاده با
 سرانجام توپخانه برآمده برای تسخیر قلعه کليانی و دیگر قلاع توابع
 بیجاپور کمر بسته در اندک مدت بتسخیر در آورد بعد ازان بعزم
 تسخیر بیجاپور متوجه شدند چون از کليانی عبور نمودند فوجهای
 بیجاپور از هر طرف بدستور قزاقان نمودار شده بعد از زن و خوردن
 که بمیان می آمد فرار می نمودند تا بپای حصار رسیدند جا بجا
 امرای رزم دیدند کار طلب برای نقب زن و مورچال پیش بردن
 مقرر شدند و محصوران باستحکام برج و باره پرداخته بزدن توپ
 و تفنگ و انداختن بان و سنگ و دیگر آلات آتشباری پرداختند و
 هر روز جمعی از هر دو طرف بدم تیغ و سنان می آمدند و مردم
 قلعه برآمده بر مورچال می ریختند آدم و چارپایان می ساختند
 و آنچه دران محاصره ازان پادشاه زاده با فرهنگ و امرای با نام
 و ننگ ترددات نمایان بعرضه ظهور آمده بتحریر تفصیل آن قلم
 را رنجه داشتن بطول کلام منجر می گردد - حاصل کلام بعد ازان که
 کار بر محصوران ننگ گردید پیغام اظهار عجز و پندام امان بمیان
 آوردند و قبول مبلغ کرور روپیه بطریق شکراء شفع جرائم کرده
 و فاکرده خود ساختند - درین ضمن اخبار موخش از عارضه حبس
 بول پادشاه و برهم خوردن نسق حضور و طلب بعضی امرادر
 دار السلطنت انتشار یافت ناچار کار بصلح انجامید تا آنکه از
 نوشتجات وکیل بذیوت پیوست که امرای همراه پادشاه زاده محمد
 اورنگ زیب بتجویز دارا شکوه که از سابق هم وای عهد صاحب اختیار

بود و بعد عارضه بدنیه پادشاه زمام نسق سلطنت به پتجه اقتدار او در آمد طلب حضور گردیدند لهذا بعاقل شاه بیجاپور بقبول پیشکش مذکور دار و مدار نموده از پای قلعه بیجاپور برخاسته متوجه خجسته بنیاد اورنگ آباد گردیدند *

دیگر مخفی نماند که فرقه گرز بردار سابق جدا نبود از نوکران روشناس که در جلد روی و تیز روی شهرت داشتند برای طلب امرای سرکش و زمینداران مفسد و رساندن فرامین تعیین می گردیدند مگر در عهد جهانگیر پادشاه برای روز شکار سه چهار گرز بردار که گرزهای فولاد هشت پهلو داشتند در رکب حاضر می بودند از اوایل عهد صاحبقران فرقه گرز بردار بتفریق گرز طلا و نقره مقرر گشتند و فرمودند که سوای مردم توران از قوم دیگر داخل گرز بردار ننمایند - خبر بزه سرده که در هندستان اصلا نمی کاشتند در عهد سنه پانزدهم جلوس اعلی حضرت ابتداء محمد رضای خراسانی در فواج شاه جهان آباد تخم خربزه کاشت و زمین موافق آمد و از عطای خلعت و دیگر عنایات پادشاهی مفتخر گردید *

بر عقلا ظاهر است که اگرچه در ملک گیري استقلال به از محمد اکبر پادشاه رونق افزای سلطنت هندوستان در تیموریه نبوده اما در بندوبست و نسق فراهم آوردن خزانه و آباد کاری ملک و قدر دانی سپاه و رفاه لشکر به از شاهجهان پادشاه در عرصه پیر وسعت هندوستان فرمان فرمای نگردیده سوای خرچ ازم و ملزوم سلطنت و آنچه بخرچ عمارات و قلعه و مساعد شاه جهان آباد و دیگر بلاد و بانعام ایلیچیان و مهم قندهار و بلخ که آخر رایگان

رفته در آمده بدست و چهار کرور روپیه و از جنس اشرفی سوای طلا و نقره غیر مسکوک و ظریف طلائی و نقرئی و جواهر که تخمیناً تا پانزده شانزده کروران نیز می شد مانده بود - و در رعیت پروری و عدم تعدی حکام تقید تمام داشت *

و آنچه در شاه جهان نامه از تفصیل منصب پادشاه زادهای والا گهر و امرای عظیم الشان درج است فقره چند بزبان قلم میدهد :
دارا شکوه بیایه چهل هزارى و بدست و پنج هزار حوار دواچه و سه اسبه رسیده بود :

پادشاه زاده محمد اورنگ زیب و شجاع هر دو بمنصب بدست هزارى پانزده هزار سوار سرافرازی داشتند *

و مراد بخش از بیایه پانزده هزارى تجاوز نموده بود *
و پادشاه زاده را تا خدمت نمی فرمودند یومیه مقرور می داشتند بعده که بمهمی مامور می گردیدند بمنصب سرافرازی می یافتند مگر دارا شکوه که از بسیاری محبت شاه جهان پادشاه او را از خود جدا نمی نمودند بعد از آنکه محمد شجاع بمهم دکن مامور گردیده تسلیم منصب نمود در عالم همچشمی که کلان تر از همه برادران بود رقت کنان از سردیوان برخاست لهذا ناچار بدین آنکه بخدمتی مامور گردد منصب عطا نمودند - و از جمله امرای بیش منصب زیاده از چهار نفر شاه جهان پادشاه هفت هزارى نمی نمودند بعده که یکی ازین چهار و بدست حیات می نمود دیگری را بدین منصب سرافرازی میدادند چنانچه که در ایامی که عارضه حیس بول و شورش سلطنت اردان چهار

نفر که بمنصب هفت هزاری بتفصیل ذیل سرافرازی داشتند
 همه مرحله پیمای سفر آخرت گردیده بودند و هیچ یک از امرای
 مقرب عوض آنها بدایه هفت هزاری نرسیده بود - جملة الملک
 سعد الله خان و علیمران خان سپه سالار و معید خان بهادر و اسلام
 خان - و شش هزاری از شش نفر زیاده نبودند رستم خان بهادر
 خان جهان و اعظم خان و معظم خان و میر جملة و خسرو خان واد
 نذر محمد خان و مهاراجه جسونت - و هفده نفر بدایه پنج هزاری
 رسیده بودند شاه نواز خان صفوی و مکرمت خان صفوی و قائم
 خان بهادر و جعفر خان و خلیل الله خان و صهابت خان و اعتقاد خان
 و بهادر خان زوهیله و نجابت خان و اله وردی خان و بهرام خان
 واد نذر محمد خان و میرزا راجه جیسنگه و راجه جگت سنگه
 و رانا راجسنگه و مالوجی بهومله و راجه بیتهل داس و راجه
 رام سنگه - و چهار هزاری از چهارده نفر زیاده نبودند و سه هزاری
 و پانصدی یک نفر بود - و سه هزاری چهل و هفت نفر بودند
 و هزار و پانصدی بیست نفر و هزاری پنجاه و نه نفر بودند که بتکثیر
 تفصیل آن نمی پردازد *

درینصورت عقلای دانش پزوه و سخن سنجان گنج معانی
 نظر بر بندوبست سلطنت سابق در رویه اختلال نسق حال
 که تعداد برنا یعنی جوان هفت هزار و شش هزار مراتب
 نویسندگان حضور و محرران بخشیان عظام اطلاع ندارند تا بدیگران
 چه رسد انصاف نمایند که هرگاه نه محال خالصه مانده و نه پای
 بباقی یافته می شود و نه زر در خزانه فراهم می آید بیش منصفان

غير مشهور و ريزه منصبداران نا محصور كه از اندازه شمار بيدرونند
فائده لب بشكوه بي جاگيري و نيافتن نقدي كشودن معلوم مگر
آنكه پا بدامن صبر پيچيده بنام منصب بي ثمر قانع باشند *

القصه چون ذكر خاتمه و قلع سلطنت فردوس آشياني شاه جهان
پادشاه بتحرير مقدمه آغاز جلوس خلد مكان موقوف است الحال
عنان كميت خامه تيز رفتار را بتذكار سلطنت خلد آرامگاه محمد
اورنگ زيب عالمگير معطوف مي سازد

تمام شد

حصه اول منتخب اللباب

